

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 171 (XV) — Nr. 582

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 14 august 2003

SUMAR

Pagina

REPUBLICĂRI

Ordonanța Guvernului nr. 61/2002 privind colectarea
creanțelor bugetare 1-16

REPUBLICĂRI

ORDONANȚA GUVERNULUI Nr. 61/2002 privind colectarea creanțelor bugetare*)

TITLUL I Dispoziții generale

CAPITOLUL I

Obiectul colectării creanțelor bugetare

Art. 1. — În sensul prezentei ordonanțe, activitatea de colectare constă în exercitarea funcției administrative care conduce la stingerea creanțelor bugetare și a creanțelor debitorului, reprezentând sume de rambursat sau de restituit de la buget, și este reglementată de prezenta ordonanță și de actele normative emise în aplicarea acesteia.

Art. 2. — Stingerea creanțelor bugetare se realizează prin plata voluntară efectuată de către debitor, prin executare silită ori prin alte modalități întreprinse de către creditorul bugetar, potrivit prevederilor prezentei ordonanțe.

Art. 3. — Constituie obiect al colectării creanțele bugetare provenind din impozite, taxe, contribuții, amenzi și alte venituri bugetare, precum și accesoriile acestora, respectiv dobânzi, penalități și penalități de întârziere.

Art. 4. — *Titlul de creanță* este actul prin care, potrivit legii, se stabilește și se individualizează obligația de plată privind creanțele bugetare prevăzute la art. 3, întocmit de organele de specialitate sau de persoanele împuternicite potrivit legii, după cum urmează:

a) actul/documentul de impunere pentru obligațiile bugetare provenite din impozite, taxe și contribuții, care se emite de către organele de specialitate pe baza declarațiilor depuse de contribuabili, sau alte documente privind materia impozabilă;

b) declarația sau documentul întocmit de plătitor prin care declară impozitul, taxa, contribuția ori alte venituri bugetare, în cazul obligațiilor bugetare care se stabilesc de către acesta, potrivit legii;

*) Republicată în temeiul art. XIV lit. i) din Ordonanța Guvernului nr. 36/2003 privind corelarea unor dispoziții din legislația financiar-fiscală, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 232/2003.

Ordonanța Guvernului nr. 61/2002 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 644 din 30 august 2002, a fost aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 79/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 193 din 26 martie 2003, și a mai fost modificată prin:

— Ordonanța Guvernului nr. 39/2003 privind procedurile de administrare a creanțelor bugetelor locale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 66 din 2 februarie 2003, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 358/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 530 din 23 iulie 2003;

— Legea nr. 232/2003 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 36/2003 privind corelarea unor dispoziții din legislația financiar-fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 373 din 31 mai 2003.

Conform art. 219 alin. (2) lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 39/2003, la data de 1 iulie 2003 s-au abrogat orice prevederi referitoare la autoritățile administrației publice locale, la compartimentele/organele de specialitate ale acestora și la bugetele locale din Ordonanța Guvernului nr. 61/2002.

c) documentul care cuprinde rezultatele controlului ulterior efectuat de organele abilitate de lege în acest scop pentru diferențele constatate între obligațiile de plată determinate de plătitor și cele legal datorate, inclusiv dobânzile și penalitățile de întârziere, precum și alte penalități stabilite conform legii cu privire la impozite, taxe, contribuții și alte venituri bugetare;

d) declarația vamală pentru obligațiile de plată în vamă;

e) documentul de plată sau actul pe care s-au anulat, conform legii, timbrele mobile fiscale pentru obligațiile bugetare, reprezentând taxe pentru prestarea unor servicii sau taxe de timbru;

f) procesul-verbal de constatare a contravenției, întocmit de organul prevăzut de lege, pentru obligațiile privind plata amenzilor contravenționale;

g) ordonanța procurorului, încheierea sau dispozitivul hotărârii instanței judecătorești ori un extras certificat, întocmit în baza acestor acte în cazul amenzilor, al cheltuielilor judiciare și al altor creanțe bugetare stabilite, potrivit legii, de procuror sau de instanța judecătorească;

h) procesul-verbal sau documentul prin care se stabilește și se individualizează suma de plată, pentru obligații bugetare reprezentând dobânzi, penalități de întârziere și penalități, stabilite de organele competente pe baza evidențelor proprii;

i) decizia emisă de organul competent în cazul soluționării unei căi administrative de atac sau hotărârea judecătorească definitivă și irevocabilă prin care se stabilește obligația la plata creanțelor bugetare;

j) alte documente emise de organele competente, prin care se constată și se individualizează creanțe bugetare.

CAPITOLUL II Autorități competente

Art. 5. — Sunt competente să gestioneze colectarea creanțelor bugetare autoritățile administrației publice centrale sau unitățile teritoriale ale acestora, după caz, autoritățile administrației publice locale ori alte instituții publice abilitate să administreze veniturile bugetare.

CAPITOLUL III Obligația și răspunderea la plată

Art. 6. — (1) Plătitor al obligației bugetare este debitorul sau persoana care, în numele debitorului, conform legii, are obligația de a plăti sau de a reține și de a plăti, după caz, impozite, taxe, contribuții, amenzi și alte venituri bugetare.

(2) Pentru persoanele juridice cu sediul în România care au sucursale și/sau puncte de lucru, plătitor de obligații bugetare este persoana juridică atât pentru activitatea proprie, cât și în numele sucursalelor și/sau al punctelor de lucru, după caz, cu excepția impozitului pe venitul din salarii, pentru plata căruia persoana juridică poate împuternici sucursalele și/sau punctele de lucru.

(3) Pentru sucursale și/sau puncte de lucru cu activitate în România, care aparțin unei persoane juridice cu sediul în străinătate, plătitor de impozite, taxe, contribuții, amenzi și alte venituri bugetare, precum și accesorii ale acestora este sucursala și/sau punctul de lucru, după caz.

Art. 7. — (1) În cazul în care obligația bugetară nu a fost achitată de debitor, sunt obligați la plata sumei datorate, după caz, în condițiile legii, următorii:

a) moștenitorul care a acceptat succesiunea debitorului decedat;

b) cel care preia, în tot sau în parte, drepturile și obligațiile debitorului supus divizării, fuziunii ori reorganizării judiciare, după caz;

c) persoana căreia i s-a stabilit răspunderea în conformitate cu prevederile legale referitoare la faliment;

d) persoana care își asumă obligația de plată a debitorului, printr-un angajament de plată sau printr-un alt act încheiat în formă autentică, cu asigurarea unei garanții reale la nivelul obligației de plată;

e) alte persoane, în condițiile legii.

(2) Pentru obligațiile bugetare restante ale debitorului declarat insolubil în condițiile prezentei ordonanțe răspund solidar cu acesta următoarele persoane:

a) persoanele fizice sau juridice care, în cei 3 ani anteriori datei declarării insolvabilității, cu rea-credință, cumpără sau dobândesc în alt mod active de la debitorii care își provoacă astfel insolvabilitatea;

b) administratorii, asociații, acționarii și orice alte persoane care au provocat insolvabilitatea persoanei juridice debitoare prin înstrăinarea sau ascunderea cu rea-credință, sub orice formă, a bunurilor mobile și imobile proprietatea acestora ori prin nedeclararea schimbării sediului social.

(3) Pentru obligațiile bugetare restante ale societății comerciale debitoare răspund solidar administratorii, directorii și persoanele care exercită sau au exercitat administrarea și conducerea societății și care:

a) au determinat, cu rea-credință, acumularea de obligații bugetare restante pe o perioadă de 12 luni într-un interval de 2 ani consecutivi;

b) au sustras bunurile debitorului de la executarea silită.

(4) Răspunderea asociaților și acționarilor la societățile comerciale debitoare se stabilește potrivit Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 8. — Răspunderea prevăzută la art. 7 alin. (2) și (3) se stabilește în conformitate cu procedura prevăzută de prezenta ordonanță pentru obligațiile bugetare datorate și neachitate după data de 1 ianuarie 2003.

CAPITOLUL IV Termen de plată

Art. 9. — (1) Obligațiile bugetare sunt scadente la termenele prevăzute în actele normative care le reglementează.

(2) Pentru obligațiile bugetare care nu au prevăzute termene scadente conform alin. (1) Ministerul Finanțelor Publice este abilitat să stabilească aceste termene.

Art. 10. — (1) Pentru diferențele de obligații bugetare stabilite prin actele de control sau obligațiile bugetare stabilite prin procesul-verbal de calcul al dobânzilor și penalităților de întârziere pe baza evidenței pe plătitori, termenul de plată se stabilește în funcție de data comunicării acestora, astfel:

a) dacă data comunicării este cuprinsă în intervalul 1—15 din lună, termenul de plată este până la data de 5 a lunii următoare;

b) dacă data comunicării este cuprinsă în intervalul 16—31 din lună, termenul de plată este până la data de 20 a lunii următoare.

(2) Actele de control prin care s-au stabilit diferențe de obligații bugetare conform alin. (1) constituie și înștiințare de plată de la data semnării lor de către debitor ori de la data comunicării, după caz, conform legii.

(3) Exercițarea de către plătitori a căilor de atac la organele competente ale creditorilor bugetari, cu privire la stabilirea obligațiilor bugetare, nu suspendă obligația acestora de plată. La cererea debitorului și ținând seama de motivele invocate de acesta, autoritățile administrației publice, prin organul competent în soluționarea contestațiilor, vor dispune suspendarea obligațiilor de plată a creanțelor bugetare, până la soluționarea contestației, cu constituirea unei garanții la nivelul sumei contestate.

(4) Garanția prevăzută la alin. (3) poate fi sub formă de scrisoare de garanție bancară, gaj ori ipotecă, precum și orice altă formă de garanție prevăzută de lege. Garanția se restituie sau se ridică, după caz, de către organele competente numai în cazul în care contestația a fost admisă.

(5) Pentru obligațiile bugetare restante eşalonate sau amânate la plată, conform legii, precum și pentru dobânzile datorate pe perioada eşalonării, respectiv amânării, termenele de plată se stabilesc în documentul prin care se acordă înlesnirea la plată.

Art. 11. — În cazul în care termenul de plată al obligației bugetare expiră într-o zi nelucrătoare, acesta se prelungește până în ziua lucrătoare imediat următoare.

CAPITOLUL V

Accesoriile creanțelor bugetare

SECȚIUNEA 1

Dobânzi și penalități de întârziere

Art. 12. — Pentru neachitarea la termenul scadent a obligațiilor bugetare debitorii datorează dobânzi și penalități de întârziere. Dobânzile și penalitățile de întârziere datorate sunt cheltuieli nedeductibile la calculul profitului impozabil.

Art. 13. — (1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare scadenței obligației bugetare și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Pentru diferențele de obligații bugetare, stabilite de organele competente, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței obligației bugetare, la care s-a stabilit diferența, până la data stingerii acesteia inclusiv.

(3) Pentru sumele stinse prin compensare, dobânzile și penalitățile de orice fel se calculează până la data înregistrării cererii de compensare la organul competent.

(4) Dobânzile prevăzute la alin. (1) se datorează și pe perioada pentru care au fost acordate amânări sau eșalonări la plata obligațiilor bugetare restante.

(5) Pentru obligațiile bugetare stinse prin executare silită dobânzile se calculează până la data întocmirii procesului-verbal de distribuie prevăzut la art. 122. În cazul plății prețului în rate dobânzile se calculează până la data întocmirii procesului-verbal de distribuie a avansului, iar pentru suma rămasă de plată dobânda este datorată de către cumpărător.

(6) Modul de calcul al dobânzilor aferente sumelor reprezentând eventuale diferențe între impozitul pe profit plătit la data de 25 ianuarie a anului următor celui de impunere și impozitul pe profit datorat conform declarației de impunere întocmite pe baza situației financiare anuale va fi reglementat prin norme metodologice aprobate prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(7) Pentru obligațiile bugetare neplătite la scadență de persoane fizice, reprezentând impozitul pe venitul global, se datorează dobânzi după cum urmează:

a) pentru anul fiscal de impunere dobânzile pentru plățile anticipate neefectuate în termen se calculează până la data plății debitului, în cazul în care acesta este plătit în cursul anului de impunere, și până la data de 31 decembrie, pentru plățile anticipate neachitate până la finele anului de impunere;

b) dobânzile pentru sumele neachitate, înscrise în deciziile de plăți anticipate cu titlu de impozit pentru anul precedent, se calculează începând cu data de 1 ianuarie a anului următor până la data stingerii acestora prin orice modalitate, inclusiv;

c) în cazul în care impozitul pe venit din decizia de impunere anuală este inferior sumei datorate cu titlu de plăți anticipate, dobânzile se recalculează, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui de impunere, asupra soldului neachitat din plățile anticipate la data de 31 decembrie a anului de impunere, diminuat cu impozitul de regularizare „de scăzut” rezultat din decizia de impunere anuală.

(8) Nu se datorează dobânzi pentru sumele datorate cu titlu de amenzi, dobânzi, penalități de întârziere, penalități de orice fel, stabilite potrivit legii.

Art. 14. — (1) Plata cu întârziere a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor obligații bugetare, cu excepția dobânzilor, penalităților de orice fel și a amenzilor, se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,5% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care acestea aveau termen de plată. Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor și/sau a penalităților.

(2) Pentru situațiile prevăzute la art. 13 alin. (6) și (7) penalităților de întârziere li se aplică regimul stabilit pentru dobânzi.

(3) Penalitatea de întârziere se datorează până la data începerii procedurii de executare silită.

(4) În cazul în care s-au acordat înlesniri la plata obligațiilor bugetare, penalitatea de întârziere se datorează până la data intrării în vigoare a documentului prin care se acordă aceste înlesniri. Nerespectarea înlesnirilor la plată, așa cum au fost acordate, conduce la calculul penalităților de întârziere de la data încetării valabilității acestora, conform legii.

Art. 15. — (1) Pentru obligațiile bugetare ale debitorului declarat insolubil dobânzile se calculează până la data încheierii procesului-verbal de constatare a insolabilității.

(2) Pentru obligațiile bugetare neplătite la termen atât înainte, cât și după deschiderea procedurii de reorganizare judiciară se datorează dobânzi și penalități de întârziere până la data deschiderii procedurii de faliment, dacă aceasta a fost declanșată înainte de începerea procedurii de executare silită.

Art. 16. — (1) Nivelul dobânzii se stabilește prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Finanțelor Publice, corelat cu nivelul dobânzii de referință a Băncii Naționale a României, o dată pe an, în luna decembrie pentru anul următor sau în cursul anului, dacă aceasta se modifică cu peste 5 puncte procentuale.

(2) Cota penalităților de întârziere se poate modifica anual prin legea bugetului de stat.

SECȚIUNEA a 2-a

Alte penalități

Art. 17. — (1) Nevirarea, în termen de 30 de zile de la data scadenței, a sumelor datorate cu titlu de obligații bugetare calculate și reținute la sursă atrage sancționarea cu o penalitate de 10% din aceste sume a celui obligat să facă, potrivit legii, reținerea și virarea sumelor.

(2) Penalitatea prevăzută la alin. (1) se aplică și plătitorilor de venituri realizate în România de către persoanele fizice și juridice, în cazul în care nu au reținut impozitul datorat, potrivit legii, de către aceste persoane.

Art. 18. — Sancțiunea prevăzută la art. 17 se aplică de către organele competente, o singură dată pentru aceeași sumă reținută și nevirată, respectiv nereținută, iar aceasta nu înlătură obligația de plată a dobânzilor și a penalităților de întârziere, conform legii.

SECȚIUNEA a 3-a

Dobânzi pentru sumele de rambursat sau de restituit de la buget

Art. 19. — (1) Pentru sumele de restituit de la buget plătitorii au dreptul la dobândă după expirarea unui termen de 30 de zile de la data depunerii la organul competent a cererii de restituire sau de compensare, după caz, cu excepția sumelor provenite din impozitul pe venit.

(2) În cazul în care cererea de compensare sau restituire, după caz, precum și documentația anexată care stă la baza acesteia, depuse de plătitor, sunt incomplete și nu îndeplinesc condițiile prevăzute de reglementările legale în materie, termenul de 30 de zile curge de la data prezentării de către acesta a documentației complete.

(3) Pentru sumele de rambursat aferente operațiunilor efectuate începând cu data de 1 ianuarie 2003, pentru care, potrivit reglementărilor legale în materie, nu se face control anticipat, plătitorii au dreptul la dobândă după expirarea unui termen de 30 de zile de la data depunerii cererii de restituire.

(4) Nivelul dobânzii prevăzute la alin. (1) este egal cu nivelul dobânzii prevăzute la art. 16 alin. (1). Dobânda se calculează și se plătește numai în lei și se suportă din același buget și același venit bugetar din care trebuie să se restituie, să se ramburseze ori să se compenseze, după caz, sumele solicitate de către plătitori.

(5) Veniturile din dobânzile prevăzute la alin. (1) sunt considerate venituri neimpozabile la calculul profitului impozabil.

TITLUL II

Modalități de stingere a obligațiilor bugetare

CAPITOLUL I

Dispoziții comune

Art. 20. — Obligațiile de plată datorate de debitori, atât cele principale, cât și cele accesorii acestora, cum sunt dobânzile, penalitățile de întârziere și penalitățile, se calculează și se plătesc în lei.

Art. 21. — Creanțele bugetare se sting prin plată, compensare, executare silită, prescripție, precum și prin alte modalități prevăzute de prezenta ordonanță.

CAPITOLUL II

Plata

SECȚIUNEA 1

Mijloace de plată

Art. 22. — (1) Plata obligațiilor bugetare se efectuează de către debitori, distinct, pe fiecare impozit, taxă, contribuție sau alte venituri bugetare, inclusiv dobânzi și penalități de orice fel, în următoarea ordine:

- obligații bugetare cu termene de plată în anul curent;
- obligații bugetare reprezentând impozite, taxe, contribuții și alte venituri bugetare datorate și neachitate la data de 31 decembrie a anului precedent, în ordinea vechimii, până la stingerea integrală a acestora;
- dobânzi, penalități de întârziere și alte penalități aferente obligațiilor bugetare prevăzute la lit. b);
- obligații bugetare cu termene de plată viitoare.

(2) În situația în care debitorul nu efectuează plata obligațiilor bugetare, conform prevederilor alin. (1), creditorul bugetar va proceda la stingerea obligațiilor bugetare pe care le administrează, în conformitate cu ordinea de plată reglementată de prezenta ordonanță, și va înștiința despre aceasta debitorul în termen de 10 zile de la data efectuării stingerii.

Art. 23. — (1) Plata obligației bugetare se face prin decontare bancară, mandat postal, în numerar sau prin anulare de timbre mobile, la termenele stabilite potrivit dispozițiilor legale.

(2) Ministerul Finanțelor Publice împreună cu Banca Națională a României stabilesc de comun acord mijloacele de plată autorizate care vor fi utilizate pentru plata obligațiilor bugetare prin decontare bancară.

SECȚIUNEA a 2-a

Data plății

Art. 24. — (1) În cazul plăților în numerar obligația bugetară se consideră plătită la data înscrisă în documentul de plată eliberat de organele sau persoanele abilitate ale creditorilor bugetari.

(2) În cazul plății efectuate prin decontare bancară sau prin mandat postal pentru obligațiile bugetare cu termen de plată fix sau stabilit sub formă de interval, obligația bugetară se consideră plătită la data creditării contului bugetar corespunzător. În înțelesul acestei prevederi, *contul bugetar corespunzător* este contul curent general al trezoreriei statului, deschis la Banca Națională a României.

(3) Nedecontarea de către unitățile bancare a sumelor cuvenite bugetului, în termen de 48 de ore de la data debitării contului titularului, atrage pentru banca prestatoare dobânzi și penalități la nivelul celor prevăzute la art. 14 alin. (1), art. 16 și art. 17 alin. (1), în favoarea titularului de cont.

(4) În cazul plăților efectuate prin decontare bancară pentru obligațiile bugetare datorate în vamă cu ocazia operațiunii de vamuire, obligația bugetară se consideră plătită la data la care băncile debitează contul plătitorului pe baza instrumentelor de decontare specifice, confirmate prin ștampilă și semnătura autorizată a acestora.

CAPITOLUL III

Compensarea

Art. 25. — Prin compensare se sting creanțele bugetare cu creanțele debitorului, reprezentând sume de rambursat sau de restituit de la buget, prevăzute la art. 3, până la concurența celei mai mici sume, când ambele părți dobândesc reciproc atât calitatea de creditor, cât și cea de debitor al aceluiași buget.

Art. 26. — (1) Compensarea obligațiilor bugetare datorate de debitor cu creanțele acestuia se face de autoritatea competentă, la cererea debitorului, în termen de 30 de zile sau din oficiu.

(2) Compensarea se va efectua cu obligații bugetare datorate aceluiași creditor bugetar, indiferent de natura lor.

(3) Organul competent va înștiința în scris debitorul despre măsura compensării luate potrivit alin. (1), în termen de 7 zile de la data efectuării operațiunii.

Art. 27. — Compensarea se efectuează după cum urmează:

- cu obligații bugetare cu termene de plată în anul curent;
- cu obligații bugetare reprezentând impozite, taxe, contribuții și alte venituri bugetare datorate și neachitate la data de 31 decembrie a anului precedent, în ordinea vechimii, până la stingerea integrală a acestora;
- cu dobânzi, penalități de întârziere și alte penalități aferente obligațiilor bugetare prevăzute la lit. b);
- cu obligații bugetare cu termene de plată viitoare, numai la cererea plătitorului.

CAPITOLUL IV

Înlesniri la plata obligațiilor bugetare

Art. 28. — (1) La cererea temeinic justificată a debitorilor, persoane juridice sau fizice, creditorii bugetari vor acorda, pentru obligațiile bugetare restante pe care le administrează, următoarele înlesniri la plată:

- eșalonări la plata impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor obligații bugetare;
- amânări la plata impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor obligații bugetare;
- eșalonări la plata dobânzilor și/sau a penalităților de orice fel;
- amânări și/sau scutiri ori amânări și/sau reduceri de dobânzi și/sau penalități de întârziere;
- scutiri sau reduceri de impozite și taxe, în condițiile legii.

(2) Procedura de acordare a înlesnirilor la plată se stabilește prin legi speciale.

Art. 29. — (1) Pentru acordarea înlesnirilor la plată creditorii bugetari vor cere debitorilor constituirea de garanții.

(2) Pentru obligațiile bugetare datorate și neachitate după data de 1 ianuarie 2003 garanția este de 100% din totalul creanței pentru care s-a acordat înlesnirea și poate fi sub formă de scrisoare de garanție bancară, gaj ori ipotecă, precum și orice altă formă de garanție prevăzută de lege.

CAPITOLUL V

Înștiințarea de plată

Art. 30. — (1) Dacă debitorul nu și-a plătit obligațiile bugetare ori acestea nu au fost stinse în alt mod, potrivit dispozițiilor prezentului titlu, organul de executare îi va transmite o înștiințare de plată, prin care i se notifică acestuia suma datorată.

(2) În termen de 15 zile de la data comunicării înștiințării de plată debitorul urmează să își plătească obligațiile restante sau să facă dovada stingerii acestora.

(3) Înștiințarea de plată este act premergător executării silită.

TITLUL III Măsurile asigurătorii

Art. 31. — Măsurile asigurătorii prevăzute în prezentul titlu se dispun și se aduc la îndeplinire prin procedură administrativă de către creditorii bugetari.

Art. 32. — Se vor dispune măsuri asigurătorii de către creditorii bugetari, înaintea începerii procedurii de executare silită, atunci când există pericolul ca debitorul să se sustragă de la urmărire sau să își ascundă ori să își risipească averea/patrimoniul.

Art. 33. — Creditorul bugetar poate dispune prin procedură administrativă, prin decizie motivată, poprirea asigurătorie asupra veniturilor și/sau sechestrul asigurător asupra bunurilor mobile și imobile, proprietatea debitorului, după caz, oriunde s-ar afla.

Art. 34. — Măsurile asigurătorii dispuse potrivit art. 33, precum și cele dispuse de instanțele judecătorești sau de alte organe competente se aduc la îndeplinire în conformitate cu dispozițiile referitoare la executarea silită, care se aplică în mod corespunzător.

Art. 35. — Măsurile asigurătorii vor fi ridicate, prin decizie motivată, de către creditorii bugetari când au încetat motivele pentru care au fost dispuse.

Art. 36. — Măsurile asigurătorii dispuse atât de creditorii bugetari, cât și de instanțele judecătorești ori de alte organe competente, dacă nu au fost desființate în condițiile legii, rămân valabile pe toată perioada executării silite, fără îndeplinirea altor formalități.

Art. 37. — (1) În cazul înființării sechestrului asigurător asupra bunurilor imobile, un exemplar al procesului-verbal întocmit de organul de executare se comunică pentru înscriere Biroului de carte funciară.

(2) Înscrierea face opozabil sechestrul tuturor acelorora care, după înscriere, vor dobândi vreun drept asupra imobilului respectiv. Actele de dispoziție ce ar interveni ulterior înscrierii prevăzute la alin. (1) sunt lovite de nulitate absolută.

Art. 38. — Dacă valoarea bunurilor proprii ale debitorului nu acoperă integral creanța bugetară, măsurile asigurătorii pot fi înființate și asupra bunurilor deținute de către debitor în proprietate comună cu terțe persoane, pentru cota-parte deținută de acesta.

Art. 39. — Împotriva actelor prin care se dispun și se aduc la îndeplinire măsurile asigurătorii cel interesat poate face contestație în conformitate cu prevederile art. 124.

TITLUL IV Executarea silită

CAPITOLUL I Dispoziții comune

Art. 40. — (1) În cazul în care debitorul nu își plătește de bunăvoie obligațiile bugetare datorate, organele de executare silită, pentru stingerea acestora, vor proceda la acțiuni de executare silită, potrivit prezentei ordonanțe.

(2) Executarea silită a creanțelor bugetare nu se perimează.

(3) Executarea silită se desfășoară până la stingerea creanțelor bugetare înscrise în titlul executoriu, inclusiv a dobânzilor, penalităților de întârziere și altor penalități ori a altor sume, datorate sau acordate potrivit legii prin acesta, precum și a cheltuielilor de executare.

(4) În cazul în care prin titlul executoriu sunt prevăzute, după caz, dobânzi, penalități de întârziere, penalități sau alte sume, fără să fi fost stabilit quantumul acestora, ele vor fi calculate de către organul de executare și consemnate într-un proces-verbal care constituie titlu executoriu.

Art. 41. — (1) Executarea silită începe prin comunicarea unei somații în care i se notifică debitorului că are obligația să efectueze plata sumelor datorate în termen de 15 zile sau să facă dovada stingerii obligației bugetare, în caz contrar

aplicându-se modalitățile de executare silită prevăzute de prezenta ordonanță. Somația este însoțită de o copie certificată de pe titlul executoriu.

(2) Somația cuprinde: organul de executare emitent; datele de identificare ale debitorului; data emiterii; numărul dosarului de executare; suma pentru care se începe executarea silită; termenul în care cel somat urmează să plătească obligația prevăzută în titlul executoriu, precum și indicarea consecințelor nerespectării acesteia; semnătura și ștampila organului de executare.

(3) Somația este obligatorie și se comunică debitorului după cum urmează:

a) prin poștă, la domiciliul sau la sediul debitorului, după caz, cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire;

b) prin executorii bugetari, potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă privind comunicarea citațiilor și a altor acte de procedură, care se aplică în mod corespunzător;

c) prin prezentarea celui somat și primirea somației de către acesta sub semnătură, ca urmare a înștiințării prin alte mijloace, cum sunt fax, telefon, e-mail, dacă se asigură transmiterea textului actului și confirmarea primirii acestuia.

(4) În cazul în care debitorii refuză primirea somației sau se constată lipsa oricărei persoane la domiciliul sau la sediul social declarat al acestora, comunicarea somației se face prin publicarea unui anunț în cotidiene locale ori centrale sau în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, în care se menționează că a fost emisă somația pe numele debitorului și că acesta este invitat să plătească în termen de 15 zile suma datorată. După publicarea anunțului toate actele întocmite în cadrul procedurii de executare silită sunt opozabile debitorului.

(5) Dovada comunicării somației potrivit alin. (3) se va înscrie de îndată în evidențele organului de executare și va fi păstrată la dosarul de executare.

Art. 42. — (1) Executarea silită se poate întinde asupra tuturor veniturilor și bunurilor proprietate a debitorului, urmărilor potrivit legii, iar valorificarea acestora se efectuează numai în măsura necesară pentru realizarea creanțelor bugetare și a cheltuielilor de executare.

(2) Bunurile supuse unui regim special de circulație pot fi urmărite numai cu respectarea condițiilor prevăzute de lege.

Art. 43. — (1) Prin sechestrul aplicat asupra bunurilor mobile creditorul bugetar dobândește un drept de gaj, iar prin cel aplicat asupra bunurilor imobile creditorul bugetar dobândește un drept de ipotecă.

(2) Dreptul de ipotecă conferă creditorului bugetar în raport cu alți creditori aceleași drepturi ca și dreptul de ipotecă, în sensul prevederilor dreptului comun.

(3) Față de terți, inclusiv față de stat, o garanție reală și celelalte sarcini reale asupra bunurilor au un grad de prioritate care se stabilește de la momentul în care acestea au fost făcute publice prin oricare dintre metodele prevăzute de Legea nr. 99/1999 privind unele măsuri pentru accelerarea reformei economice, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Garanțiile reale și celelalte sarcini reale asupra bunurilor, prevăzute la alin. (3), sunt cele care intră sub incidența titlului VI din Legea nr. 99/1999, cu modificările și completările ulterioare, și a Codului civil.

Art. 44. — (1) Procedura de executare silită se efectuează din oficiu și, o dată începută, se poate suspenda, întrerupe sau poate înceta numai în cazurile și sub forma prevăzute de prezenta ordonanță.

(2) Executarea silită se suspendă:

a) când suspendarea a fost dispusă de instanță sau de creditorul bugetar;

b) de la data comunicării aprobării înlesnirii la plată;

c) în alte cazuri prevăzute de lege.

(3) Executarea silită se întrerupe:

a) la data declarării stării de insolabilitate a debitorului;

b) în alte cazuri prevăzute de lege.

(4) Executarea silită încetează dacă:

a) s-au stins integral creanțele bugetare prevăzute în titlul executoriu, inclusiv dobânzile, penalitățile de orice fel, cheltuielile

de executare, precum și orice alte sume stabilite în sarcina debitorului, potrivit legii;

- b) a fost desființat titlul executoriu;
- c) în alte cazuri prevăzute de lege.

Art. 45. — De la data comunicării aprobării, pentru obligațiile bugetare pentru care s-au aprobat înlesniri la plată, executarea silită nu se pornește sau nu se continuă, după caz.

Art. 46. — Înlesnirile la plată se acordă atât înaintea începerii executării silită, cât și în timpul efectuării acesteia.

SECȚIUNEA 1

Titlul executoriu

Art. 47. — (1) Executarea silită a creanțelor bugetare se efectuează numai în temeiul unui titlu executoriu emis potrivit prezentei ordonanțe de organul de executare competent în a cărui rază teritorială își are sediul sau domiciliul debitorul, persoană fizică sau juridică, ori unde acesta este luat în evidență fiscală.

(2) Actul emis potrivit alin. (1), în cuprinsul căruia s-a înscris creanța bugetară, denumit *titlu executoriu*, va conține: antetul organului emitent; numele și prenumele sau denumirea debitorului, codul unic de înregistrare și/sau codul numeric personal, domiciliul sau sediul acestuia, precum și orice alte date de identificare; cuantumul și natura sumelor datorate și neachitate; temeiul legal al puterii executorii a titlului; data întocmirii titlului, ștampila și semnătura organului de executare.

(3) Pentru debitorii obligați în mod solidar la plata creanțelor bugetare se va întocmi un singur titlu executoriu.

Art. 48. — (1) Titlurile executorii emise de alte organe competente, care privesc creanțe bugetare, se transmit în termen de cel mult 30 de zile de la emitere, spre executare silită, potrivit legii, organelor prevăzute la art. 49.

(2) În cazul în care titlurile executorii emise de alte organe decât cele prevăzute la art. 47 alin. (1) nu cuprind unul dintre următoarele elemente: numele și prenumele sau denumirea debitorului, codul numeric personal, codul unic de înregistrare, domiciliul sau sediul, cuantumul sumei datorate, temeiul legal, semnătura organului care l-a emis și dovada comunicării acestora, organul de executare va restitui de îndată titlurile executorii organelor emitente.

(3) În cazul în care titlul executoriu i-a fost transmis spre executare de către un alt organ, organul de executare îi va confirma primirea, în termen de 30 de zile.

SECȚIUNEA a 2-a

Organe de executare. Competențe

Art. 49. — (1) Creditorii bugetari care administrează creanțele bugetare, prin organele proprii, centrale sau teritoriale, după caz, ori cele ale administrației publice locale, sunt abilitați să aducă la îndeplinire măsurile asigurătorii și să efectueze procedura de executare silită prevăzută de prezenta ordonanță.

(2) Creanțele bugetare care se încasează, se administrează, se contabilizează și se utilizează de instituțiile publice, provenite din venituri proprii, precum și cele rezultate din raporturi juridice contractuale se execută prin organe proprii, acestea fiind abilitate să aducă la îndeplinire măsurile asigurătorii și să efectueze procedura de executare silită, potrivit prevederilor prezentei ordonanțe.

(3) Organele prevăzute la alin. (1) și (2) sunt denumite în continuare *organe de executare*.

(4) În cazul în care instituțiile publice transmit titluri executorii privind venituri proprii spre executare silită organelor Ministerului Finanțelor Publice, sumele astfel realizate se fac venit la bugetul de stat.

Art. 50. — (1) Persoanele din cadrul organelor de executare abilitate să aducă la îndeplinire măsurile asigurătorii și să efectueze procedura de executare silită, potrivit prezentei ordonanțe, sunt denumite *executori bugetari*.

(2) Executorii bugetari îndeplinesc o funcție ce implică exercițiul autorității de stat pe timpul exercitării atribuțiilor ce le revin potrivit prezentei ordonanțe.

(3) Executorul bugetar este împuternicit în fața debitorului sau a terților prin legitimație de executor bugetar și delegație în cauză.

Art. 51. — (1) Pentru efectuarea procedurii de executare silită este competent organul de executare în a cărui rază teritorială se găsesc bunurile urmăribile, coordonarea întregii executări revenind organului în a cărui rază teritorială își are sediul sau domiciliul ori unde este luat în evidență fiscală debitorul, după caz. În cazul în care executarea silită se face prin poprire, organul de executare coordonator poate proceda la aplicarea acestei măsuri de executare asupra terțului poprit, indiferent de locul unde își are sediul sau domiciliul.

(2) Atunci când se constată că există pericolul evident de înstrăinare, substituire sau de sustragere de la executare silită a bunurilor și veniturilor urmăribile ale debitorului, organul de executare coordonator poate proceda la indisponibilizarea și executarea silită a acestora, indiferent de locul în care se găsesc bunurile.

(3) Organul de executare coordonator va sesiza în scris celelalte organe prevăzute la alin. (1), comunicându-le titlul executoriu în copie certificată, situația debitorului, contul în care se vor vira sumele încasate, precum și orice alte date utile pentru identificarea debitorului și a bunurilor ori veniturilor urmăribile.

(4) Pentru creanțele bugetare administrate de autoritățile administrației publice locale este competent să efectueze procedura de executare silită organul de executare în a cărui rază teritorială își are sediul sau domiciliul ori este luat în evidență fiscală debitorul, după caz.

Art. 52. — Când se constată că domiciliul sau sediul debitorului se află în raza teritorială a altui organ de executare, titlul executoriu împreună cu dosarul executării vor fi trimise acestuia, înștiințându-se, dacă este cazul, organul de la care s-a primit titlul executoriu.

Art. 53. — (1) Organul de executare coordonator, în cazul debitorilor solidar, este cel în a cărui rază teritorială își are domiciliul sau sediul ori este luat în evidență fiscală debitorul despre care există indicii că deține mai multe venituri sau bunuri urmăribile.

(2) Organul de executare coordonator înscrie în întregime debitul în evidențele sale și ia măsuri de executare silită, comunicând întregul debit fiecărui organ de executare în a cărui rază teritorială domiciliază sau își au sediul ceilalți debitori, aplicându-se dispozițiile art. 51.

(3) Organele de executare sesizate cărora li s-a comunicat debitul, după înscrierea acestuia într-o evidență nominală, vor lua măsuri de executare silită și vor comunica organului de executare coordonator sumele realizate în contul debitorului, în termen de 10 zile de la realizarea acestora.

(4) Dacă organul de executare coordonator, care ține evidența întregului debit, constată că acesta a fost realizat prin actele de executare silită făcute de el însuși și de celelalte organe sesizate potrivit alin. (3), el este obligat să ceară în scris acestora din urmă să înceteze de îndată executarea silită.

Art. 54. — (1) Organele de executare au obligația de a face demersurile necesare pentru identificarea domiciliului sau sediului debitorului, precum și a bunurilor și veniturilor urmăribile ale acestuia.

(2) Dacă debitorul nu este găsit la domiciliul sau la sediul cunoscut, organul de executare este obligat să solicite organelor de poliție să facă cercetări, precum și să ceară relații de la oficiul registrului comerțului sau de la oricare altă persoană fizică sau juridică ori de la alte organe competente, în scopul stabilirii locului unde se află debitorul și al obținerii oricăror date deținute în legătură cu acesta.

Art. 55. — (1) La cererea organului de executare băncile, organele de poliție, instituțiile care gestionează registre publice sau altele asemenea, alte persoane juridice sau persoane fizice care exercită profesii libere, desfășurate în mod

independent în condițiile legii, sunt obligate să furnizeze de îndată în scris datele și informațiile solicitate, în vederea aplicării procedurii de executare silită, precum și pentru luarea altor măsuri privind stingerea creanțelor bugetare, chiar dacă prin legi speciale se dispune altfel, fără perceperea de taxe, tarife, comisioane sau alte sume.

(2) Organele de executare sunt obligate să asigure confidențialitatea informațiilor primite.

Art. 56. — Organele de poliție, jandarmerie și alți agenți ai forței publice au obligația să dea concursul organelor de executare, la cererea acestora, în îndeplinirea, potrivit legii, a activității de executare silită.

Art. 57. — (1) Băncile sunt obligate să comunice administrației fiscale datele de identificare a conturilor pe care le deschid sau le închid titularii lor, forma juridică pe care aceștia o au și domiciliul sau sediul acestora, după caz. Această comunicare se va face în prima jumătate a fiecărei luni, referitor la conturile deschise sau închise în luna anterioară. Comunicarea va fi adresată organului fiscal subordonat Ministerului Finanțelor Publice, în a cărui rază teritorială se află societatea bancară.

(2) Ministerul Finanțelor Publice împreună cu Banca Națională a României vor elabora proceduri privind transmiterea informațiilor menționate la alin. (1), cu posibilitatea centralizării informațiilor la nivel național și utilizarea mijloacelor informatice.

(3) Ministerul Finanțelor Publice, la cererea celorlalți creditori bugetari, va transmite acestora datele deținute în temeiul prevederilor alin. (1).

(4) Informațiile prevăzute la alin. (1) vor fi utilizate exclusiv în scopul colectării creanțelor bugetare și cu respectarea obligației prevăzute la art. 165.

Art. 58. — (1) În exercitarea atribuțiilor ce le revin pentru aplicarea procedurii de executare silită executorii bugetari pot:

a) să intre în orice incintă de afaceri a debitorului, persoană juridică, sau în alte incinte unde acesta își păstrează bunurile, în scopul identificării bunurilor sau valorilor care pot fi executate silit, precum și să analizeze evidența contabilă a debitorului în scopul identificării terților care datorează sau dețin în păstrare venituri ori bunuri ale debitorului;

b) să intre în toate încăperile în care se găsesc bunuri sau valori ale debitorului, persoană fizică, precum și să cerceteze toate locurile în care acesta își păstrează bunurile;

c) să solicite și să cerceteze orice document sau element material care poate constitui o probă în determinarea bunurilor proprietate a debitorului.

(2) Executorul bugetar poate intra în încăperile ce reprezintă domiciliul sau reședința unei persoane fizice, cu consimțământul acesteia, iar în caz de refuz, organul de executare va cere autorizarea instanței judecătorești competente potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă.

(3) Accesul executorului bugetar în locuința, în incinta de afaceri sau în orice altă încăpere a debitorului, persoană fizică sau juridică, se poate efectua între orele 6,00—20,00, în orice zi lucrătoare. Executarea începută va putea continua în aceeași zi sau în zilele următoare. În cazuri temeinic justificate de pericolul înstrăinării unor bunuri, accesul în încăperile debitorului va avea loc și la alte ore decât cele menționate, precum și în zilele nelucrătoare, în baza autorizației prevăzute la alin. (2).

Art. 59. — În absența debitorului sau dacă acesta refuză accesul în oricare dintre încăperile prevăzute la art. 58 alin. (1), executorul bugetar poate să pătrundă în acestea în prezența unui reprezentant al poliției ori al jandarmeriei sau a altui agent al forței publice și a 2 martori majori. Dispozițiile art. 58 alin. (2) și (3) sunt aplicabile.

Art. 60. — Pentru fiecare debitor aflat în executare silită se deschide un dosar de executare care cuprinde toate documentele încheiate în cadrul procedurii de executare silită.

SECȚIUNEA a 3-a

Cheltuieli de executare

Art. 61. — (1) Cheltuielile de orice fel ocazionate de efectuarea procedurii de executare silită sunt în sarcina debitorului urmărit, dacă legea nu prevede altfel. Conform dovezilor privind cheltuielile făcute, suma ce urmează să fie plătită de către debitor se stabilește de organul de executare prin procesul-verbal, pe baza căruia se emite titlul executoriu potrivit prevederilor art. 47 alin. (1).

(2) Cheltuielile de executare silită a creanțelor bugetare se avansează de creditorii care au început procedura de executare silită, din bugetul acestora.

(3) Cheltuielile de executare care nu au la bază documente care să ateste că au fost efectuate în scopul executării silită nu sunt în sarcina debitorului urmărit.

CAPITOLUL II

Modalități de executare silită

Art. 62. — Organele de executare vor folosi, succesiv sau concomitent, oricare dintre modalitățile de executare silită prevăzute de prezenta ordonanță, dacă legea nu prevede altfel.

SECȚIUNEA 1

Executarea silită prin poprire

Art. 63. — (1) Sunt supuse executării silită prin poprire, potrivit legii, orice sume urmăribile reprezentând venituri și disponibilități bănești în lei și în valută, titluri de valoare sau alte bunuri mobile necorporale, deținute și/sau datorate cu orice titlu debitorului de către terțe persoane sau pe care acestea le vor datora debitorului și/sau le vor deține terții în viitor în temeiul unor raporturi juridice existente.

(2) În cazul sumelor urmăribile reprezentând venituri și disponibilități în valută, băncile sunt autorizate să efectueze convertirea în lei a sumelor în valută, fără consimțământul titularului de cont, la cursul de schimb afișat de acestea pentru ziua respectivă.

Art. 64. — Sumele ce reprezintă venituri bănești ale debitorului persoană fizică, realizate ca angajat, pensiile de orice fel, precum și ajutoarele sau indemnizațiile cu destinație specială sunt supuse urmăririi numai în condițiile prevăzute de Codul de procedură civilă.

Art. 65. — (1) Poprirea asupra veniturilor debitorilor persoane fizice sau persoane juridice se înființează de către organul de executare printr-o adresă care va fi trimisă prin scrisoare recomandată, cu dovada de primire, terțului poprit, împreună cu o copie certificată de pe titlul executoriu. Totodată va fi înștiințat și debitorul despre înființarea popririi.

(2) Poprirea nu este supusă validării.

(3) Poprirea înființată anterior, ca măsură asigurătorie, devine executorie prin comunicarea copiei certificate de pe titlul executoriu, făcută terțului poprit, și înștiințarea despre aceasta a debitorului.

(4) Terțul poprit este obligat ca, în termen de 5 zile de la primirea comunicării ce i s-a făcut potrivit alin. (1) și (3), să înștiințeze organul de executare dacă datorează vreo sumă de bani cu orice titlu debitorului.

(5) Poprirea se consideră înființată la data la care terțul poprit, prin înștiințarea trimisă organului de executare, confirmă că datorează sume de bani debitorului, sau la data expirării termenului prevăzut la alin. (4).

(6) După înființarea popririi terțul poprit este obligat să facă de îndată reținerile prevăzute de lege și să vireze sumele reținute în contul indicat de organul de executare, comunicând totodată în scris despre existența altor creditori.

(7) În cazul în care sumele datorate debitorului sunt poprite de mai mulți creditori, terțul poprit îi va anunța în scris despre aceasta pe creditorii și va proceda la distribuirea sumelor potrivit ordinii de preferință prevăzute la art. 118.

Art. 66. — (1) Pentru stingerea creanțelor bugetare debitorii deținători de conturi bancare pot fi urmăriti prin decontare bancară, prevederile art. 65 alin. (1) aplicându-se în mod

corespunzător. În acest caz, o dată cu comunicarea somației și a titlului executoriu, făcută debitorului potrivit art. 41, o copie certificată de pe acest titlu va fi introdusă la banca unde se află deschis contul debitorului.

(2) Despre această măsură va fi înștiințat și debitorul.

(3) În măsura în care este necesar, pentru achitarea sumei datorate la data sesizării băncii potrivit alin. (1) sumele existente, precum și cele viitoare provenite din încasările zilnice în conturile în lei și în valută sunt indisponibilizate. Din momentul indisponibilizării, respectiv de la data și ora primirii adresei de înființare a popririi asupra disponibilităților bănești, băncile nu vor proceda la decontarea documentelor de plată primite, respectiv la debitarea conturilor debitorilor, și nu vor accepta alte plăți din conturile acestora până la achitarea integrală a obligațiilor bugetare, cu excepția sumelor necesare plății drepturilor salariale.

(4) Dacă debitorul face plata în termenul prevăzut în somație, organul de executare va înștiința de îndată în scris băncile pentru sistarea totală sau parțială a indisponibilizării conturilor și reținerilor. În caz contrar banca este obligată să procedeze conform dispozițiilor alin. (3).

(5) În situația în care titlurile executorii nu pot fi onorate în aceeași zi, băncile vor urmări executarea acestora din încasările zilnice realizate în contul debitorului.

(6) Dispozițiile art. 65 alin. (7) se aplică în mod cores-punzător.

Art. 67. — Băncile supuse regimului de supraveghere specială sau de administrare specială și care efectuează plățile dispuse în limita încasărilor vor deconta zilnic cu prioritate sumele reprezentând obligațiile bugetare cuprinse în ordinele de plată emise de debitori și/sau creanțele bugetare cuprinse în dispozițiile de încasare emise de organele de executare.

Art. 68. — (1) Dacă terțul poprit înștiințează organul de executare că nu datorează vreo sumă de bani debitorului urmărit sau nu respectă dispozițiile art. 65 alin. (6) și (7) și ale art. 66, precum și în cazul în care invocă alte neregularități în legătură cu drepturile și obligațiile părților privind înființarea popririi, instanța judecătorească în a cărei rază teritorială se află domiciliul sau sediul terțului poprit, la cererea organului de executare ori a altei părți interesate, pe baza probelor administrate, va pronunța menținerea sau desființarea popririi.

(2) Judecarea contestației se face de urgență și cu precădere.

(3) Pe baza hotărârii de menținere a popririi, care constituie titlu executoriu, organul de executare poate începe executarea silită a terțului poprit în condițiile prezentei ordonanțe.

Art. 69. — (1) În cazul în care popririle înființate de organul de executare generează imposibilitatea debitorului de a-și continua activitatea economică, cu consecințe sociale deosebite, creditorul bugetar poate dispune, la cererea debitorului și ținând seama de motivele invocate de acesta, suspendarea temporară, totală sau parțială a executării silite prin decontare bancară.

(2) O dată cu cererea de suspendare debitorul va indica bunurile libere de orice sarcini, oferite în vederea sechestrării sau alte garanții legale.

SECȚIUNEA a 2-a

Executarea silită a bunurilor mobile

Art. 70. — (1) Executarea silită a bunurilor mobile ale debitorului se face prin sechestrarea și valorificarea acestora, în temeiul unui titlu executoriu, chiar dacă acestea se află la un terț.

(2) Terțul nu se poate opune sechestrării unui bun al debitorului invocând un drept de gaj ori un privilegiu pe care îl are asupra bunurilor.

(3) Sunt supuse executării silite orice bunuri mobile ale debitorului cu excepțiile prevăzute de lege.

(4) Pentru bunurile mobile anterior sechestrate ca măsură asigurătorie nu este necesară o nouă sechestrare, prevederile art. 36 fiind aplicabile.

(5) Executorul bugetar, la începerea executării silite, este obligat să verifice dacă bunurile prevăzute la alin. (4) se găsesc la locul aplicării sechestrului și dacă nu au fost substituite sau degradate, precum și să sechestreze alte bunuri ale debitorului, în cazul în care cele găsite la verificare nu sunt suficiente pentru stingerea creanței.

Art. 71. — (1) În cazul debitorului persoană fizică nu pot fi supuse executării silite, fiind necesare vieții și muncii debitorului, precum și familiei sale:

a) bunurile mobile de orice fel care servesc la continuarea studiilor și la formarea profesională, precum și cele strict necesare exercitării profesiei sau a altei ocupații cu caracter permanent, inclusiv cele necesare desfășurării activității agricole, cum sunt uneltele, semințele, îngrășămintele, furajele și animalele de producție și de lucru;

b) bunurile strict necesare uzului personal sau casnic al debitorului și familiei sale, precum și obiectele de cult religios, dacă nu sunt mai multe de același fel;

c) alimentele necesare debitorului și familiei sale pe timp de 2 luni, iar dacă debitorul se ocupă exclusiv cu agricultura, alimentele strict necesare până la noua recoltă;

d) combustibilul necesar debitorului și familiei sale pentru încălzit și pentru prepararea hranei, socotit pentru 3 luni de iarnă;

e) obiectele necesare persoanelor cu handicap sau destinate îngrijirii persoanelor bolnave;

f) bunurile declarate neurmăribile prin alte dispoziții legale.

(2) Bunurile debitorului persoană fizică necesare desfășurării activității de comerț nu sunt exceptate de la executare silită.

Art. 72. — (1) Aplicarea sechestrului se face de executorul bugetar, care încheie un proces-verbal de sechestr.

(2) Procesul-verbal de sechestr va cuprinde:

a) denumirea organului de executare; indicarea locului, a datei și a orei când s-a făcut sechestrul;

b) numele și prenumele executorului bugetar care aplică sechestrul, numărul legitimației și al delegației;

c) numărul dosarului de executare, data și numărul de înregistrare a somației, precum și titlu executoriu în baza căruia se face executarea silită;

d) temeiul legal în baza căruia se face executarea silită;

e) sumele datorate pentru a căror executare se aplică sechestrul, inclusiv cele reprezentând dobânzi, penalități și penalități de întârziere, menționându-se și cota acestora, precum și actul normativ în baza căruia a fost stabilită obligația de plată;

f) numele, prenumele și domiciliul debitorului persoană fizică ori, în lipsa acestuia, ale persoanei majore ce locuiește împreună cu debitorul sau denumirea și sediul debitorului, numele, prenumele și domiciliul altor persoane majore care au fost de față la aplicarea sechestrului, precum și alte elemente de identificare a acestor persoane;

g) descrierea bunurilor mobile sechestrate și indicarea valorii estimate a fiecăruia, după aprecierea executorului bugetar, pentru identificarea și individualizarea acestora, menționându-se starea de uzură și eventualele semne particulare ale fiecărui bun, precum și dacă s-au luat măsuri spre neschimbare, cum sunt punerea de sigilii, custodia ori ridicarea de la locul unde se află, sau de administrare ori conservare a acestora, după caz;

h) mențiunea că evaluarea se va face înaintea începerii procedurii de valorificare, în cazul în care executorul bugetar nu a putut evalua bunul deoarece acesta necesită cunoștințe de specialitate;

i) mențiunea făcută de debitor privind existența sau inexistența unui drept de gaj, ipotecă ori privilegiu, după caz, constituit în favoarea unei alte persoane pentru bunurile sechestrate;

j) numele, prenumele și adresa persoanei căreia i s-au lăsat bunurile, precum și locul de depozitare a acestora, după caz;

k) eventualele obiecții făcute de persoanele de față la aplicarea sechestrului;

l) mențiunea că, în cazul în care în termen de 15 zile de la data încheierii procesului-verbal de sechestru debitorul nu plătește obligațiile bugetare, se va trece la valorificarea bunurilor sechestrate;

m) semnătura executorului bugetar care a aplicat sechestrul și a tuturor persoanelor care au fost de față la sechestrare. Dacă vreuna dintre aceste persoane nu poate sau nu vrea să semneze, executorul bugetar va menționa această împrejurare.

(3) Câte un exemplar al procesului-verbal de sechestru se predă debitorului sub semnătură sau i se comunică la domiciliul ori sediul acestuia, precum și, atunci când este cazul, custodelui, acesta din urmă semnând cu mențiunea de primire a bunurilor în păstrare.

Art. 73. — (1) De la data întocmirii procesului-verbal de sechestru, potrivit art. 72, bunurile sechestrate sunt indisponibilizate. Cât timp durează executarea silită debitorul nu poate dispune de aceste bunuri decât cu aprobarea dată, potrivit legii, de organul competent. Nerespectarea acestei interdicții atrage răspunderea, potrivit legii, a celui în culpă.

(2) Actele de dispoziție care ar interveni ulterior indisponibilizării prevăzute la alin. (1) sunt lovite de nulitate absolută.

Art. 74. — (1) Bunurile mobile sechestrate vor putea fi lăsate în custodia debitorului, a creditorului sau a altei persoane desemnate de organul de executare sau de executorul bugetar, după caz, ori vor fi ridicate și depozitate de către acesta. Atunci când bunurile sunt lăsate în custodia debitorului sau a altei persoane desemnate conform legii și când se constată că există pericol de substituție ori de degradare, executorul bugetar poate aplica sigiliul asupra bunurilor.

(2) În cazul în care bunurile sechestrate constau în sume de bani în lei sau în valută, titluri de valoare, obiecte din metale prețioase, pietre prețioase, obiecte de artă, colecții de valoare, acestea se ridică și se depun, cel târziu a doua zi lucrătoare, la unitățile specializate.

(3) Cel care primește bunurile în custodie va semna procesul-verbal de sechestru.

(4) În cazul în care custodele este o altă persoană decât debitorul sau creditorul, organul de executare îi va stabili acestuia o remunerație ținând seama de activitatea depusă.

Art. 75. — În cazurile în care nu au fost luate măsuri asigurătorii pentru realizarea integrală a creanței bugetare și la începerea executării silite se constată că există pericolul evident de înstrăinare, substituție sau sustragere de la urmărire a bunurilor urmăribile ale debitorului, sechestrarea lor va fi aplicată o dată cu comunicarea somației.

Art. 76. — (1) În vederea valorificării organul de executare este obligat să verifice dacă bunurile sechestrate se găsesc la locul menționat în procesul-verbal de sechestru, precum și dacă nu au fost substituite sau degradate.

(2) Când bunurile sechestrate găsite cu ocazia verificării nu sunt suficiente pentru realizarea creanței bugetare, organul de executare va face investigațiile necesare pentru identificarea și urmărirea altor bunuri ale debitorului.

(3) Dacă se constată că bunurile nu se găsesc la locul menționat în procesul-verbal de sechestru, au fost substituie sau degradate, executorul bugetar încheie un proces-verbal de constatare. Pentru bunurile găsite cu prilejul investigațiilor făcute conform alin. (2) se va încheia procesul-verbal de sechestru.

(4) Dacă se sechestrează și bunuri gajate pentru garanțarea creanțelor altor creditori, organul de executare le va trimite și acestora câte un exemplar din procesul-verbal de sechestru.

Art. 77. — (1) Executorul bugetar care constată că bunurile fac obiectul unui sechestru anterior va consemna aceasta în procesul-verbal, la care va anexa o copie de pe procesele-verbale de sechestru respective. Prin același proces-verbal va declara sechestrate, când este necesar, și alte bunuri pe care le va identifica.

(2) Bunurile înscrise în procesele-verbale de sechestru încheiate anterior se consideră sechestrate și în cadrul noii executări silite.

Art. 78. — În cazul în care executorul bugetar constată că în legătură cu bunurile sechestrate s-au săvârșite fapte care pot constitui infracțiuni, va consemna aceasta în procesul-verbal de sechestru și va sesiza de îndată organele de urmărire penală competente.

SECȚIUNEA a 3-a

Executarea silită a bunurilor imobile

Art. 79. — (1) Sunt supuse executării silite bunurile imobile proprietate a debitorului.

(2) Executarea silită imobiliară se întinde deplin drept și asupra bunurilor accesorii bunului imobil, prevăzute de Codul civil. Bunurile accesorii nu pot fi urmărite decât o dată cu imobilul.

Art. 80. — (1) În cazul debitorului persoană fizică nu poate fi supus executării silite spațiul minim locuit de debitor și familia sa, stabilit în conformitate cu normele legale în vigoare.

(2) Dispozițiile alin. (1) nu sunt aplicabile în cazurile în care executarea silită se face pentru stingerea creanțelor bugetare rezultate din săvârșirea de infracțiuni, precum și în cazul stabilirii răspunderii asociațiilor și/sau administratorilor societăților comerciale debitoare.

Art. 81. — Executorul bugetar care aplică sechestrul încheie un proces-verbal de sechestru, dispozițiile art. 72 și 73 fiind aplicabile.

Art. 82. — Sechestrul aplicat în temeiul art. 81 constituie ipotecă legală.

Art. 83. — Pentru bunurile imobile sechestrate organul de executare care a instituit sechestrul va solicita de îndată Biroului de carte funciară efectuarea înscripției ipotecare, anexând un exemplar al procesului-verbal de sechestru.

Art. 84. — Biroul de carte funciară va comunica organelor de executare, la cererea acestora, celelalte drepturi reale și sarcini care grevează imobilul urmărit, precum și titularii acestora, care vor fi înștiințați de către organul de executare și chemați la termenele fixate pentru vânzarea bunului imobil și distribuția pretului.

Art. 85. — Creditorii debitorului, alții decât titularii drepturilor menționate la art. 84, sunt obligați ca, în termen de 30 de zile de la înscrierea procesului-verbal de sechestru al bunului imobil în evidențele de publicitate imobiliară, să comunice în scris organului de executare titlurile pe care le au pentru bunul imobil respectiv.

Art. 86. — (1) La întocmirea procesului-verbal de sechestru și în tot cursul executării silite organul de executare poate numi un administrator-sechestru, dacă această măsură este necesară pentru administrarea imobilului urmărit, a chirilor, a arende și a altor venituri obținute din administrarea acestuia, inclusiv pentru apărarea în litigii privind imobilul respectiv.

(2) Administrator-sechestru poate fi numit creditorul, debitorul ori altă persoană fizică sau juridică.

(3) Administrator-sechestru va consemna veniturile încasate potrivit alin. (1) la unitățile abilitate și va depune recipisa la organul de executare.

(4) Când administrator-sechestru este numită o altă persoană decât creditorul sau debitorul, organul de executare îi va fixa o remunerație ținând seama de activitatea depusă.

Art. 87. — (1) După primirea procesului-verbal de sechestru prevăzut la art. 81 debitorul poate solicita organului de executare, în termen de 15 zile de la comunicare, să îi aprobe ca plata integrală a obligației bugetare, inclusiv cheltuielile de executare, să se facă din veniturile bunului imobil urmărit sau din alte venituri ale sale pe timp de cel mult 6 luni.

(2) De la data aprobării cererii debitorului executarea silită începută asupra bunului imobil se suspendă.

(3) Pentru motive temeinice organul de executare poate relua executarea silită imobiliară înainte de expirarea termenului de 6 luni.

(4) Dacă debitorul persoană juridică căruia i s-a aprobat suspendarea conform prevederilor alin. (2) se sustrage ulterior de la executare silită sau își provoacă insolvabilitatea, se vor aplica în mod corespunzător prevederile art. 7 alin. (3) lit. b).

SECȚIUNEA a 4-a

Executarea silită a fructelor neculese și a recoltelor prinse de rădăcini

Art. 88. — (1) Executarea silită a fructelor neculese și a recoltelor prinse de rădăcini, care sunt ale debitorului, se efectuează în conformitate cu prevederile prezentei ordonanțe privind bunurile imobile.

(2) Pentru executarea silită a recoltelor și fructelor culese sunt aplicabile prevederile prezentei ordonanțe privind bunurile mobile.

Art. 89. — Organul de executare va hotărî, după caz, valorificarea fructelor neculese sau a recoltelor așa cum sunt prinse de rădăcini sau după ce vor fi culese.

SECȚIUNEA a 5-a

Executarea silită a unui ansamblu de bunuri

Art. 90. — Bunurile mobile și/sau imobile proprietate a debitorului pot fi valorificate în ansamblu dacă organul de executare apreciază că astfel acestea pot fi vândute mai rapid ori în condiții mai avantajoase.

Art. 91. — Pentru executarea silită a bunurilor prevăzute la art. 90 organul de executare va proceda la sechestrarea acestora, potrivit prevederilor prezentei ordonanțe.

Art. 92. — Prevederile art. 70—89 privind executarea silită asupra bunurilor mobile și imobile, precum și ale art. 111 privind vânzarea bunurilor imobile cu plata prețului în rate, se aplică în mod corespunzător.

CAPITOLUL III

Valorificarea bunurilor mobile și imobile

SECȚIUNEA 1

Dispoziții generale

Art. 93. — (1) Dacă obligația bugetară nu este plătită în termen de 15 zile de la data încheierii procesului-verbal de sechestr, se va proceda la valorificarea bunurilor sechestrate, cu excepția situațiilor în care, potrivit legii, instanța judecătorească a dispus desființarea sechestrului, suspendarea sau amânarea executării.

(2) Înaintea valorificării bunurilor acestea vor fi evaluate. În acest scop organul de executare va apela la organe și persoane de specialitate, a căror selectare nu este supusă reglementărilor privind achizițiile publice și care sunt obligate să își îndeplinească atribuțiile ce le revin în acest sens.

(3) Organul de executare va actualiza prețul de evaluare ținând cont de rata inflației.

(4) Atunci când se consideră necesar, organul de executare va proceda la o nouă evaluare.

Art. 94. — (1) Pentru a realiza executarea silită cu rezultate cât mai avantajoase, ținând seama atât de interesul legitim și imediat al creditorului, cât și de drepturile și obligațiile debitorului urmărit, organul de executare va proceda la valorificarea bunurilor sechestrate în una dintre modalitățile prevăzute de dispozițiile legale în vigoare și care, față de datele concrete ale cauzei, se dovedește a fi mai eficientă.

(2) În sensul alin. (1), valorificarea bunurilor sau a unui ansamblu de bunuri mobile și/sau imobile se face prin:

- înțelegerea părților;
- vânzare directă;
- vânzare la licitație;
- vânzare în regim de consignație, numai în cazul bunurilor mobile;
- alte modalități admise de lege, inclusiv valorificarea bunurilor prin case de licitații, agenții imobiliare sau societăți de brokeraj, după caz.

(3) Vânzarea bunurilor sechestrate se face numai după împlinirea termenului prevăzut la art. 93, fără efectuarea altei formalități.

(4) Vânzarea directă se poate face de îndată după sechestrarea bunurilor, dacă acestea sunt supuse pericolului degradării sau alterării, după caz.

(5) Dacă din cauza unei contestații sau a unei învoielii între părți data, locul sau ora vânzării directe sau la licitație a fost schimbată de organul de executare, se vor face alte publicații și anunțuri, potrivit art. 97 și 98.

Art. 95. — (1) Valorificarea bunurilor potrivit înțelegerii părților se realizează de debitorul însuși, cu acordul organului de executare, astfel încât să se asigure o recuperare corespunzătoare a creanțelor bugetare. Debitorul este obligat să prezinte în scris organului de executare propunerile ce i s-au făcut și nivelul de acoperire a creanțelor bugetare, indicând numele și adresa potențialului cumpărător, precum și termenul în care acesta din urmă va achita prețul propus.

(2) Prețul propus de cumpărător nu poate fi mai mic decât prețul de evaluare.

(3) Organul de executare, după analiza propunerilor prevăzute la alin. (1), va comunica aprobarea indicând termenul și contul bugetar în care prețul bunului va fi virat de cumpărător.

(4) Indisponibilizarea prevăzută la art. 73 se ridică după creditarea contului bugetar menționat la alin. (3).

Art. 96. — (1) Valorificarea bunurilor prin vânzare directă se poate realiza în următoarele cazuri:

- pentru bunurile prevăzute la art. 94 alin. (4);
- înaintea începerii procedurii de valorificare prin licitație, dacă se recuperează integral creanța bugetară;
- pe parcursul procedurii de valorificare prin licitație sau după finalizarea ei, dacă bunul nu a fost vândut și o persoană oferă cel puțin prețul de evaluare.

(2) Vânzarea directă se realizează prin încheierea unui proces-verbal care constituie titlu de proprietate și care va cuprinde elementele prevăzute la art. 112 sau 113, după caz.

(3) În cazul în care organul de executare înregistrează în condițiile prevăzute la alin. (1) mai multe cereri, va vinde bunul persoanei care oferă cel mai mare preț față de prețul de evaluare.

Art. 97. — (1) Pentru valorificarea bunurilor sechestrate prin vânzare la licitație organul de executare este obligat să efectueze publicitatea vânzării cu cel puțin 10 zile înainte de data fixată pentru desfășurarea licitației.

(2) Publicitatea vânzării se realizează prin afișarea anunțului privind vânzarea la sediul organului de executare, al primăriei în a cărei rază teritorială se află bunurile sechestrate, la sediul și domiciliul debitorului, la locul vânzării, dacă acesta este altul decât cel unde se află bunurile sechestrate, pe imobilul scos la vânzare, în cazul vânzării bunurilor imobile și prin anunțuri într-un cotidian național de largă circulație, într-un cotidian local, în pagina de Internet, după caz, în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, precum și prin alte modalități prevăzute de lege.

(3) Vor fi înștiințați despre data, ora și locul licitației și debitorul, custodele, administratorul-sechestrului, precum și titularii drepturilor reale și ai sarcinilor care grevează bunul urmărit.

Art. 98. — Anunțul privind vânzarea cuprinde următoarele:

- denumirea și sediul organului de executare;
- numărul dosarului de executare;
- numele și domiciliul ori, după caz, denumirea și sediul debitorului;
- bunurile care se oferă spre vânzare și descrierea lor sumară;
- prețul de evaluare ori prețul de pornire al licitației, în cazul vânzării la licitație, pentru fiecare bun oferit spre vânzare;
- indicarea, dacă este cazul, a drepturilor reale și a privilegiilor care grevează bunurile;
- data, ora și locul vânzării;

h) invitația, pentru toți cei care pretind vreun drept asupra bunurilor, să înștiințeze despre aceasta organul de executare înainte de data stabilită pentru vânzare;

i) invitația către toți cei interesați în cumpărarea bunurilor să se prezinte la termenul de vânzare la locul fixat în acest scop și până la acel termen să prezinte oferte de cumpărare;

j) menținerea că ofertanții sunt obligați să depună, în cazul vânzării prin licitație, până la termenul de vânzare, o taxă de participare reprezentând 10% din prețul de pornire al licitației;

k) data afișării publicației de vânzare;

l) semnătura executorului bugetar și ștampila organului de executare.

Art. 99. — (1) Licitația se ține la locul unde se află bunurile sechestrate sau la locul stabilit de organul de executare, după caz.

(2) Debitorul este obligat să permită ținerea licitației în spațiile pe care le deține, dacă sunt adecvate acestui scop.

Art. 100. — (1) Pentru participarea la licitație ofertanții depun, cu cel puțin o zi înainte de data licitației, următoarele documente:

a) oferta de cumpărare;

b) dovada depunerii taxei de participare;

c) împuternicirea persoanei care îl reprezintă pe ofertant;

d) pentru persoanele juridice de naționalitate română, copie de pe certificatul unic de înregistrare eliberat de oficiul registrului comerțului;

e) pentru persoanele juridice străine, actul de înmatriculare tradus în limba română;

f) pentru persoanele fizice române, copie de pe actul de identitate;

g) pentru persoanele fizice străine, copie de pe pașaport.

(2) Participanții la licitație pot formula oferte de cumpărare superioare prețului de pornire al licitației.

Art. 101. — (1) Prețul de pornire al licitației este prețul de evaluare pentru prima licitație, diminuat cu 25% pentru a doua licitație și cu 50% pentru a treia licitație.

(2) Licitația începe de la cel mai mare preț din ofertele de cumpărare scrise, dacă acesta este superior celui prevăzut la alin. (1), iar în caz contrar va începe de la acest din urmă preț.

(3) Adjudecarea se face în favoarea participantului care a oferit cel mai mare preț, dar nu mai puțin decât prețul de pornire.

(4) În cazul prezentării unui singur ofertant la licitație, comisia poate să îl declare adjudecatar dacă acesta oferă cel puțin prețul de pornire al licitației.

Art. 102. — (1) Taxa de participare se plătește în lei la unitatea teritorială de trezorerie și contabilitate publică și reprezintă 10% din prețul de pornire al licitației.

(2) În termen de 5 zile de la data întocmirii procesului-verbal prevăzut la art. 109, organul de executare va dispune în scris restituirea taxei de participare participanților care au depus oferte de cumpărare și nu au fost declarați adjudecatari, iar în cazul adjudecării taxa se reține în contul prețului.

(3) Taxa de participare nu se restituie ofertanților care nu s-au prezentat la licitație, celui care a refuzat încheierea procesului-verbal de adjudecare, precum și adjudecatarului care nu a plătit prețul, reținându-se în contul organului de executare pentru acoperirea cheltuielilor de executare.

Art. 103. — Vânzarea la licitație a bunurilor sechestrate este organizată de o comisie numită în condițiile stabilite de organul de executare și este condusă de un președinte.

Art. 104. — (1) Comisia de licitație verifică și analizează documentele de participare prevăzute la art. 100 alin. (1) și afișează la locul licitației, cu cel puțin o oră înaintea începerii acesteia, lista cuprinzând ofertanții care au depus documentația completă de participare.

(2) Comisia de licitație este constituită din 3 persoane desemnate de organul de conducere al creditorului bugetar.

(3) Ofertanții se identifică după numărul de ordine de pe lista de participare, după care președintele comisiei anunță obiectul licitației, precum și modul de desfășurare a acesteia.

Art. 105. — La termenele fixate pentru ținerea licitației executorul bugetar va da citire mai întâi anunțului de vânzare și apoi ofertelor scrise primite până la data prevăzută la art. 100.

Art. 106. — Dacă la prima licitație nu s-au prezentat ofertanți sau nu s-a obținut cel puțin prețul de pornire al licitației conform art. 101, organul de executare va fixa un termen în cel mult 30 de zile, în vederea ținerii celei de-a doua licitații.

Art. 107. — (1) În cazul în care nu s-a obținut prețul de pornire nici la a doua licitație ori nu s-au prezentat ofertanți, organul de executare va fixa un termen în cel mult 30 de zile, în vederea ținerii celei de-a treia licitații.

(2) La a treia licitație creditorii urmăritori sau intervenienții nu pot să adjudece bunurile oferite spre vânzare la un preț mai mic de 50% din prețul de evaluare.

Art. 108. — Pentru fiecare termen de licitație se va face o nouă publicitate a vânzării, conform prevederilor art. 97 și 98.

Art. 109. — (1) După licitarea fiecărui bun se va întocmi un proces-verbal privind desfășurarea și rezultatul licitației.

(2) În procesul-verbal prevăzut la alin. (1) se vor menționa: denumirea și sediul organului de executare; numele și prenumele sau denumirea debitorului și a cumpărătorului, precum și domiciliul sau sediul acestora; numărul dosarului de executare; indicarea bunurilor adjudecate, a prețului la care bunul a fost adjudecat și a taxei pe valoarea adăugată, dacă este cazul; toți cei care au participat la licitație și sumele oferite de fiecare participant, precum și, dacă este cazul, menționarea situațiilor în care vânzarea nu s-a realizat.

Art. 110. — (1) După adjudecarea bunului adjudecatarul este obligat să plătească prețul, diminuat cu contravaloarea taxei de participare, în lei, în numerar, imediat sau prin decontare bancară în cel mult 5 zile de la data adjudecării.

(2) Dacă adjudecatarul nu plătește prețul în termenul prevăzut la alin. (1), procedura vânzării la licitație se va relua, de la momentul întreruperii ei, în termen de 5 zile, acesta fiind obligat să plătească cheltuielile prilejuite de noua licitație și, în cazul în care prețul obținut la noua licitație este mai mic, diferența de preț.

(3) Adjudecatarul va putea să achite la următoarea licitație prețul oferit inițial, caz în care va fi obligat numai la plata cheltuielilor cauzate de noua licitație.

(4) Dacă la următoarea licitație bunul nu a fost vândut, fostul adjudecatar este obligat să plătească toate cheltuielile prilejuite de urmărirea acestuia.

Art. 111. — (1) În cazul vânzării la licitație a bunurilor imobile cumpărătorii pot solicita plata prețului în rate, în cel mult 12 rate lunare, cu un avans de minimum 50% din prețul de adjudecare al bunului imobil și cu plata unei dobânzi stabilite conform prezentei ordonanțe. Organul de executare va stabili condițiile și termenele de plată a prețului în rate.

(2) Cumpărătorul nu va putea înstrăina bunul imobil decât după plata prețului în întregime și a dobânzii stabilite.

(3) În cazul neplătii avansului prevăzut la alin. (1), dispozițiile art. 110 se aplică în mod corespunzător.

(4) Suma reprezentând dobânda nu stinge creanțele bugetare pentru care s-a început executarea silită.

Art. 112. — (1) În cazul vânzării bunurilor imobile, după plata în întregime a prețului sau a avansului prevăzut la art. 111 alin. (1), dacă bunul a fost vândut cu plata în rate, organul de executare va încheia procesul-verbal de adjudecare care constituie titlu de proprietate pentru imobilul transmis, pe baza căruia se face înscrierea în Cartea funciară.

(2) Procesul-verbal de adjudecare va cuprinde următoarele mențiuni:

a) denumirea și sediul organului de executare;

b) numărul dosarului de executare;

c) numărul și data procesului-verbal de desfășurare a licitației;

d) numele și domiciliul sau, după caz, denumirea și sediul debitorului și cumpărătorului;

e) codul numeric personal sau codul unic de înregistrare al debitorului și cumpărătorului;

f) prețul la care s-a adjudecat bunul și taxa pe valoarea adăugată, dacă este cazul;

g) modalitatea de plată a diferenței de preț în cazul în care vânzarea s-a făcut cu plata în rate;

h) datele de identificare a bunului;

i) mențiunea că acest document constituie titlu de proprietate și că poate fi înscris în Cartea funciară;

j) mențiunea că pentru creditor procesul-verbal de adjudecare constituie documentul pe baza căruia se emite titlul executoriu împotriva cumpărătorului care nu plătește diferența de preț, în cazul în care vânzarea s-a făcut cu plata prețului în rate;

k) semnătura executorului bugetar și ștampila organului de executare;

l) semnătura cumpărătorului sau a reprezentantului său legal, după caz.

(3) Câte un exemplar al procesului-verbal de adjudecare se va transmite organului de executare coordonator și cumpărătorului.

(4) Un exemplar al procesului-verbal de adjudecare a bunului imobil va fi trimis, în cazul vânzării cu plata în rate, Biroului de carte funciară pentru a înscrie interdicția de înstrăinare și grevare a bunului până la plata integrală a prețului și a dobânzii stabilite.

(5) În cazul în care cumpărătorul căruia i s-a încuviințat plata prețului în rate nu plătește restul de preț în condițiile și la termenele stabilite, el va putea fi executat silit pentru plata sumei datorate, în baza titlului executoriu emis în condițiile prezentei ordonanțe.

Art. 113. — (1) În cazul vânzării bunurilor mobile, după plata prețului executorul bugetar întocmește un proces-verbal de adjudecare care constituie titlu de proprietate.

(2) Procesul-verbal de adjudecare va cuprinde:

a) denumirea și sediul organului de executare;

b) numărul dosarului de executare;

c) numărul și data procesului-verbal de desfășurare a licitației;

d) numele și domiciliul sau, după caz, denumirea și sediul debitorului și cumpărătorului;

e) codul numeric personal sau codul unic de înregistrare al debitorului și cumpărătorului;

f) prețul la care s-a adjudecat bunul și taxa pe valoarea adăugată, dacă este cazul;

g) datele de identificare a bunului;

h) mențiunea că acest document constituie titlu de proprietate;

i) semnătura executorului bugetar și ștampila organului de executare;

j) semnătura cumpărătorului sau a reprezentantului său legal, după caz.

Art. 114. — (1) Dacă bunurile supuse executării silită nu au putut fi valorificate prin modalitățile prevăzute la art. 94, organul de executare va repeta procedura de licitație cel puțin o dată pe an în cadrul termenului de prescripție a dreptului de a cere executarea silită.

(2) În cazul în care bunurile nu s-au valorificat conform alin. (1), ele se vor putea valorifica prin celelalte forme de vânzare ori se vor putea restitui debitorului. O dată cu restituirea bunurilor imobile se va lua măsura radierii înscrisului ipotecare.

(3) Atât timp cât, potrivit alin. (1), poate avea loc reluarea procedurii de licitație, se menține indisponibilizarea bunului dispusă potrivit art. 73 și 81, după caz. În aceeași perioadă organul de executare va putea, după caz, să ia măsura numirii, menținerii ori schimbării administratorului-sechestrului sau va putea proceda la valorificarea bunului imobil în orice alt mod admis de lege.

(4) În cazul în care debitorii ale căror bunuri sunt sechestrate și urmează a li se restitui în conformitate cu alin. (2) și-au mutat domiciliul sau sediul social declarat și nu pot fi identificați la noul domiciliu sau sediu ori asociații, acționarii au plecat din țară, aceste bunuri vor fi păstrate până la

împlinirea unui termen de 6 luni, după care sunt aplicabile prevederile art. 477 din Codul civil.

Art. 115. — În cazul în care prin executarea silită efectuată nu s-au realizat obligațiile stabilite în sarcina debitorului, organul de executare va întocmi un proces-verbal în care va consemna atât sumele încasate, cât și pe cele care nu au fost recuperate.

Art. 116. — (1) În tot cursul executării silită asupra bunurilor imobile ale debitorului persoană juridică, inclusiv în perioada în care poate avea loc reluarea procedurii de licitație în condițiile art. 114 alin. (1), obligațiile față de bugetul de stat sau bugetul asigurărilor sociale de stat pot fi stinse, la cererea debitorului, prin trecerea în proprietatea publică a statului a bunurilor imobile supuse executării silită.

(2) În scopul prevăzut la alin. (1) organul abilitat să efectueze procedura de executare silită, potrivit legii, va transmite cererea, împreună cu un exemplar al dosarului de executare și propunerile sale, comisiei numite prin ordin al ministrului finanțelor publice ori al ministrului muncii, solidarității sociale și familiei, după caz, care va decide asupra modului de soluționare a acesteia și va dispune organului abilitat să efectueze procedura de executare silită încheierea procesului-verbal de trecere în proprietatea publică a statului a bunului imobil și stingerea creanței bugetului de stat sau a bugetului asigurărilor sociale de stat pentru care s-a început executarea silită.

(3) În cazul cererilor de stingere a creanțelor bugetului asigurărilor sociale de stat prin trecerea în proprietatea publică a statului a bunurilor imobile supuse executării silită, decizia va fi luată numai cu avizul Ministerului Finanțelor Publice.

(4) De la data depunerii cererii de către debitor până la data întocmirii procesului-verbal de trecere în proprietatea publică a statului sau până la luarea deciziei, în caz de respingere a cererii, bunul imobil rămâne indisponibilizat potrivit art. 73.

(5) Procesul-verbal de trecere în proprietatea publică a statului a bunului imobil constituie titlu de proprietate. Operațiunea de transfer al dreptului de proprietate, ca efect al dării în plată, este scutită de taxa pe valoarea adăugată.

(6) Bunurile imobile trecute în proprietatea publică a statului conform alin. (1) pot fi date în administrare în condițiile legii.

(7) În cazul în care bunurile imobile trecute în proprietatea publică a statului conform prezentei ordonanțe au fost revenidicate și restituite, potrivit legii, terțelor persoane, debitorul persoană juridică va fi obligat la plata sumelor stinse prin această modalitate.

SECȚIUNEA a-2-a

Eliberarea și distribuirea sumelor realizate prin executare silită

Art. 117. — (1) Suma realizată după începerea executării silită reprezintă totalitatea sumelor încasate după emiterea somației prin orice modalitate prevăzută de prezenta ordonanță.

(2) Creanțele bugetare înscrise în titlul executoriu se sting cu sumele realizate conform alin. (1), în ordinea vechimii, mai întâi creanța principală și apoi accesoriile acesteia.

(3) Dacă suma ce reprezintă atât creanța bugetară, cât și cheltuielile de executare este mai mică decât suma realizată prin executare silită, cu diferența se va proceda la compensare, potrivit art. 27, sau se restituie, la cerere, debitorului.

Art. 118. — (1) În cazul în care executarea silită a fost pornită de mai mulți creditori sau când până la eliberarea ori distribuția sumei rezultate din executare au depus și alți creditori titlurile lor, organele prevăzute la art. 49 vor proceda la distribuția sumei potrivit următoarei ordini de preferință, dacă legea nu prevede altfel:

a) creanțele reprezentând cheltuielile de orice fel, făcute cu urmărirea și conservarea bunurilor al căror preț se distribuie;

b) creanțele reprezentând salarii și alte datorii asimilate acestora, pensiile, sumele cuvenite șomerilor, potrivit legii, ajutoarele pentru întreținerea și îngrijirea copiilor, pentru maternitate,

pentru incapacitate temporară de muncă, pentru prevenirea îmbolnăvirilor, refacerea sau întărirea sănătății, ajutoarele de deces, acordate în cadrul asigurărilor sociale de stat, precum și creanțele reprezentând obligația de reparare a pagubelor cauzate prin moarte, vătămarea integrității corporale sau a sănătății;

c) creanțele rezultând din obligații de întreținere, alocații pentru copii sau de plată a altor sume periodice destinate asigurării mijloacelor de existență;

d) creanțele bugetare provenite din impozite, taxe, contribuții și din alte sume stabilite potrivit legii, datorate bugetului de stat, bugetului trezoreriei statului, bugetului asigurărilor sociale de stat, bugetelor locale și bugetelor fondurilor speciale;

e) creanțele rezultând din împrumuturi acordate de stat;

f) creanțele reprezentând despăgubiri pentru repararea pagubelor pricinuite proprietății publice prin fapte ilicite;

g) creanțele rezultând din împrumuturi bancare, din livrări de produse, prestări de servicii sau executări de lucrări, precum și din chirii sau arenzii;

h) creanțele reprezentând amenzi convenite bugetului de stat sau bugetelor locale;

i) alte creanțe.

(2) Pentru plata creanțelor care au aceeași ordine de preferință, dacă legea nu prevede altfel, suma realizată din executare se repartizează între creditorii proporțional cu creanța fiecăruia.

Art. 119. — (1) Creditorii bugetari care au un privilegiu prin efectul legii și care îndeplinesc condiția de publicitate sau posesie a bunului mobil au prioritate la distribuirea sumei rezultate din vânzare față de alți creditorii care au garanții reale asupra bunului respectiv.

(2) Accesoriile creanței principale prevăzute în titlul executoriu vor urma ordinea de preferință a creanței principale.

Art. 120. — (1) În cazul vânzării bunurilor grevate printr-un drept de gaj, ipotecă sau alte drepturi reale, despre care a luat cunoștință în condițiile art. 76 alin. (4) și ale art. 84, organul de executare este obligat să îi înștiințeze din oficiu pe creditorii în favoarea cărora au fost conservate aceste sarcini, pentru a participa la distribuirea prețului.

(2) Creditorii care nu au participat la executarea silită pot depune titlurile lor în vederea participării la distribuirea sumelor realizate prin executare silită, numai până la data întocmirii de către organele de executare a procesului-verbal privind eliberarea sau distribuirea acestor sume.

Art. 121. — Eliberarea sau distribuirea sumei rezultate din executarea silită se va face numai după trecerea unui termen de 15 zile de la data depunerii sumei, când organul de executare va proceda, după caz, la eliberarea sau distribuirea sumei, cu înștiințarea părților și a creditorilor care și-au depus titlurile.

Art. 122. — (1) Cu privire la eliberarea sau distribuirea sumei rezultate din executarea silită executorul bugetar va întocmi de îndată un proces-verbal, care se va semna de toți cei prezenți la aceasta.

(2) Cel nemulțumit de modul în care se face eliberarea sau distribuirea sumei rezultate din executarea silită poate cere executorului bugetar să consemneze în procesul-verbal obiectiile sale.

Art. 123. — După întocmirea procesului-verbal prevăzut la art. 122 alin. (1) nici un creditor nu mai este în drept să ceară să participe la distribuirea sumelor rezultate din executarea silită.

TITLUL V

Contestația la executarea silită

Art. 124. — (1) Cei interesați pot face contestație împotriva oricărui act de executare silită efectuat cu încălcarea prevederilor prezentei ordonanțe de către organele de executare, precum și în cazul în care aceste organe refuză să îndeplinească un act de executare în condițiile legii.

(2) Contestația poate fi făcută și împotriva titlului executoriu în temeiul căruia a fost pornită executarea, în cazul în care

acest titlu nu este o hotărâre dată de o instanță judecătorească sau de alt organ jurisdicțional și dacă pentru contestarea lui nu există o procedură care să prevadă posibilitatea ca instanța competentă să se pronunțe asupra acestuia.

Art. 125. — (1) Contestația se poate face în termen de 15 zile, sub sancțiunea decăderii, de la data când:

a) contestatorul a luat cunoștință de executarea ori de actul de executare pe care le contestă, din comunicarea somației sau din altă înștiințare primită ori, în lipsa acestora, cu ocazia efectuării executării silită sau în alt mod;

b) contestatorul a luat cunoștință, potrivit lit. a), de refuzul organului de executare de a îndeplini un act de executare;

c) cel interesat a luat cunoștință, potrivit lit. a), de eliberarea sau distribuirea sumelor pe care le contestă.

(2) Contestația prin care o terță persoană pretinde că are un drept de proprietate sau un alt drept real asupra bunului urmărit poate fi introdusă cel mai târziu în termen de 15 zile după efectuarea executării.

(3) Neintroducerea contestației în termenul prevăzut la alin. (2) nu îl împiedică pe cel de-al treilea să își realizeze dreptul pe calea unei cereri separate, potrivit dreptului comun.

Art. 126. — Contestația se introduce la judecătoria în a cărei rază teritorială se află sediul organului de executare și se judecă în procedură de urgență.

Art. 127. — (1) Contestația la executare se face cu condiția depunerii numai de către persoanele juridice a unei cauțiuni egale cu 20% din cuantumul sumei datorate, la unitatea teritorială a trezoreriei statului.

(2) Dovada privind plata cauțiunii prevăzute la alin. (1) va însoți în mod obligatoriu contestația debitorului, fără de care aceasta nu va putea fi înregistrată.

(3) Verificarea cuantumului cauțiunii se va efectua de judecătorul de serviciu la data înregistrării cererii.

Art. 128. — La judecarea contestației instanța va cita și organul de executare în a cărui rază teritorială se găsesc bunurile urmărite ori, în cazul executării prin proprie, își are sediul sau domiciliul terțul poprit.

Art. 129. — La cererea părții interesate instanța poate decide, în cadrul contestației la executare, asupra împărțirii bunurilor pe care debitorul le deține în proprietate comună cu alte persoane.

Art. 130. — (1) Dacă admite contestația la executare, instanța, după caz, poate dispune anularea actului de executare contestat sau îndreptarea acestuia, anularea ori încetarea executării înseși, anularea sau lămurirea titlului executoriu ori efectuarea actului de executare a cărui îndeplinire a fost refuzată.

(2) În cazul anulării actului de executare contestat sau al încetării executării înseși și anulării titlului executoriu, instanța poate dispune prin aceeași hotărâre să i se restituie celui îndreptățit suma ce i se cuvine din valorificarea bunurilor sau din reținerile prin poprire.

(3) În cazul respingerii contestației contestatorul poate fi obligat, la cererea organului de executare, la despăgubiri pentru pagubele cauzate prin întârzierea executării, iar când contestația a fost exercitată cu rea-credință, el va fi obligat și la plata unei amenzi de la 500.000 lei la 10.000.000 lei.

TITLUL VI

Dispoziții privind alte modalități de stingere a obligațiilor bugetare

CAPITOLUL I

Insolvabilitatea

Art. 131. — (1) Obligațiile bugetare urmărite de organele de executare pot fi scăzute din evidența acestora în cazul în care debitorul respectiv se găsește în stare de insolvabilitate.

(2) Procedura de insolvabilitate este aplicabilă în următoarele situații:

a) debitorul nu are venituri sau bunuri urmăribile;

b) când după încetarea executării silite pornite împotriva debitorului rămân debite neachitate;

c) debitorul a dispărut sau a decedat fără să lase avere;

d) debitorul nu este găsit la ultimul domiciliu sau sediu cunoscut și la acestea ori în alte locuri unde există indicii că a avut avere nu se găsesc venituri sau bunuri urmăribile;

e) când, potrivit legii, debitorul persoană juridică își încetează existența și au rămas neachitate obligații bugetare.

(3) Prevederile alin. (2) sunt aplicabile debitorilor în cazul în care nu există persoane responsabile potrivit art. 7.

(4) Pentru obligațiile bugetare ale debitorilor declarați în stare de insolvabilitate conducătorul organului de executare dispune scoaterea creanței din evidența curentă și trecerea ei într-o evidență separată.

Art. 132. — În cazurile în care se constată că debitorii au dobândit venituri sau bunuri urmăribile după declararea stării de insolvabilitate, organele de executare vor lua măsurile necesare de redebitare a sumelor și de executare silită.

CAPITOLUL II

Deschiderea procedurii de reorganizare judiciară și faliment

Art. 133. — (1) Organul de executare este obligat ca pentru creanțele bugetare datorate de comercianți societăți comerciale, cooperative de consum ori cooperative meșteșugărești sau persoane fizice să ceară instanțelor judecătorești competente începerea procedurii reorganizării judiciare și a falimentului, în condițiile legii.

(2) Cererile organelor prevăzute la art. 49 alin. (1) privind începerea procedurii reorganizării judiciare și a falimentului se vor înainta instanțelor judecătorești și sunt scutite de consemnarea vreunei cauțiuni.

Art. 134. — (1) Măsurile întreprinse de organele de executare în condițiile prezentei ordonanțe nu se suspendă ca urmare a declanșării procedurii reorganizării judiciare sau a falimentului.

(2) În vederea executării silite a bunurilor urmărite, creditorul bugetar poate solicita judecătorului-sindic luarea în posesie a acestora. Judecătorul-sindic poate dispune ca administratorul sau lichidatorul să predea creditorului bugetar bunul în vederea valorificării.

CAPITOLUL III

Anularea obligațiilor bugetare

Art. 135. — În cazuri excepționale, pentru motive temeinice, la propunerea ordonatorilor principali de credite, prin hotărâre, Guvernul poate aproba anularea unor categorii de obligații bugetare.

Art. 136. — (1) În situațiile în care cheltuielile de executare, exclusiv cele privind comunicarea prin poștă, sunt mai mari decât obligațiile bugetare supuse executării silite, conducătorul organului de executare poate aproba anularea debitorului respective.

(2) Cheltuielile generate de comunicarea somației prin poștă sunt suportate de fiecare creditor bugetar.

CAPITOLUL IV

Prescripția dreptului de a cere executarea silită

Art. 137. — Termenele de prescripție a dreptului de a cere executarea silită privind o creanță bugetară încep la data când, potrivit legii, se naște acest drept.

Art. 138. — (1) Dreptul de a cere executarea silită a creanțelor bugetare se prescrie în termen de 5 ani de la data încheierii anului financiar în care a luat naștere acest drept.

(2) Termenul de prescripție prevăzut la alin. (1) se aplică și creanțelor bugetare provenind din amenzi contravenționale.

Art. 139. — Termenul de prescripție prevăzut la art. 138 se suspendă:

a) în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru suspendarea termenului de prescripție a dreptului la acțiune;

b) în cazurile și în condițiile în care suspendarea executării silite este prevăzută de lege ori a fost dispusă de instanța judecătorească sau de alt organ competent;

c) pe perioada respectării amânării sau eșalonării plății obligației bugetare acordate ca urmare a înlesnirilor la plată dispuse prin lege, hotărâre a Guvernului ori aprobate de organul competent;

d) cât timp debitorul, cu rea-credință, își sustrage veniturile și bunurile de la executarea silită;

e) în alte cazuri prevăzute de lege.

Art. 140. — Termenul de prescripție prevăzut la art. 138 se întrerupe:

a) în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru întreruperea termenului de prescripție a dreptului la acțiune;

b) pe data îndeplinirii de către debitor, înainte de începerea executării silite sau în cursul acesteia, a unui act voluntar de plată a obligației prevăzute în titlul executoriu ori a recunoașterii în orice alt mod a datoriei;

c) pe data îndeplinirii, în cursul executării silite, a unui act de executare silită;

d) pe data întocmirii, în condițiile prezentei ordonanțe, a actului de constatare a insolvabilității debitorului;

e) în alte cazuri prevăzute de lege.

Art. 141. — Sumele achitate de debitor în contul unor obligații bugetare, după îndeplinirea termenului de prescripție, nu se restituie.

Art. 142. — Dreptul de a cere compensarea sau restituirea sumelor privind obligațiile bugetare se prescrie în termen de 5 ani de la data încheierii anului financiar în care a luat naștere dreptul la compensare sau restituire.

Art. 143. — Dacă organul de executare constată împlinirea termenului de prescripție a dreptului de a cere executarea silită a creanțelor bugetare, acesta va proceda la încetarea măsurilor de realizare și la scăderea acestora din evidența analitică pe plătitori.

TITLUL VII

Restituirea sumelor achitate în plus

Art. 144. — (1) Se restituie, la cerere, debitorului următoarele sume:

a) cele plătite fără existența unui titlu de creanță;

b) cele plătite în plus față de obligația bugetară;

c) cele plătite ca urmare a unei erori de calcul;

d) cele plătite ca urmare a aplicării eronate a prevederilor legale;

e) cele de rambursat de la bugetul de stat;

f) cele stabilite prin hotărâri sau decizii ale organelor jurisdicționale sau administrative;

g) cele rămase după efectuarea distribuirii prevăzute la art. 118;

h) cele rezultate din valorificarea bunurilor sechestrate sau din reținerile prin poprire, precum și cauțiunea depusă în conformitate cu prevederile art. 127 alin. (1), după caz, în temeiul hotărârii judecătorești prin care se dispune desființarea executării silite.

(2) În cazul restituirii sumelor în valută confiscate, aceasta se realizează conform legii, în lei la cursul de referință al pieței valutare pentru EURO, comunicat de B.N.R., de la data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești prin care se dispune restituirea.

Art. 145. — Dacă debitorul înregistrează obligații bugetare restante, sumele prevăzute la art. 144 se vor restitui numai după efectuarea compensării potrivit prezentei ordonanțe.

Art. 146. — (1) În cazul în care suma de restituit este mai mică decât obligațiile bugetare restante ale debitorului, se va efectua compensarea până la concurența sumei de restituit.

(2) În cazul în care suma de restituit este mai mare decât suma reprezentând obligații bugetare restante ale debitorului, se va efectua compensarea până la concurența obligațiilor bugetare restante, diferența rezultată restituindu-se debitorului.

TITLUL VIII

Stabilirea răspunderii altor persoane decât debitorul

Art. 147. — (1) Răspunderea persoanelor prevăzute la art. 7 alin. (2) și (3) se va stabili potrivit dispozițiilor prezentului titlu.

(2) În scopul prevăzut la alin. (1) organul de executare va întocmi un proces-verbal în care vor fi arătate motivele de fapt și de drept pentru care este angajată răspunderea persoanei în cauză. Procesul-verbal se va supune spre aprobare conducerii organului de executare.

(3) Pe baza procesului-verbal aprobat potrivit alin. (2) se va întocmi titlul de creanță privind obligația la plată a persoanei răspunzătoare potrivit art. 7, care va cuprinde:

- a) antetul organului emitent;
- b) numele și prenumele sau denumirea persoanei responsabile, obligată la plata obligației bugetare a debitorului principal; codul unic de înregistrare și/sau codul numeric personal; domiciliul sau sediul acestuia, precum și orice alte date de identificare;
- c) numele și prenumele sau denumirea debitorului principal; codul unic de înregistrare și/sau codul numeric personal; domiciliul sau sediul acestuia, precum și orice alte date de identificare;
- d) cuantumul și natura sumelor datorate;
- e) termenul în care responsabilul este obligat la plata obligației bugetare a debitorului principal;
- f) temeiul legal și motivele în fapt ale angajării răspunderii;
- g) numărul și data procesului-verbal;
- h) data întocmirii actului;
- i) ștampila și semnătura organului de executare.

(4) Răspunderea va fi stabilită atât pentru obligația principală, cât și pentru accesoriile acesteia.

Art. 148. — Titlul de creanță prevăzut la art. 147 alin. (3) va fi comunicat persoanei obligate la plată, menționându-se că aceasta urmează să facă plata în termenul stabilit.

Art. 149. — (1) Împotriva titlului de creanță comunicat potrivit art. 148 se poate face contestație, în termen de 15 zile de la comunicare, la instanța judecătorească competentă.

(2) Titlul de creanță care nu a fost atacat în termenul prevăzut la alin. (1) constituie titlu executoriu.

Art. 150. — (1) În cazul în care persoana responsabilă nu va efectua plata în termenul indicat în titlul de creanță, organul de executare va începe procedura de executare silită împotriva acesteia.

(2) Procedura de executare silită asupra persoanei responsabile se va realiza în conformitate cu prevederile prezentei ordonanțe și nu va împiedica continuarea, dacă este cazul, a procedurii de executare silită începute asupra debitorului principal.

TITLUL IX

Infrațiuni și contravenții

Art. 151. — Sustragerea, substituirea, degradarea sau înstrăinarea de către debitor ori de către terțe persoane a bunurilor sechestrate în conformitate cu prevederile art. 73 alin. (1) și art. 76 alin. (3) se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la un an sau cu amendă de la 50.000.000 lei la 100.000.000 lei.

Art. 152. — Reținerea și nevărsarea de către plătitorii obligațiilor bugetare a sumelor reprezentând impozit pe salarii și venituri asimilate salariilor, impozit pe dividende și impozit datorat de nerezidenți pentru veniturile realizate în România, în cel mult 30 de zile de la scadență, constituie infracțiuni și se pedepsesc cu închisoare de la 6 luni la 2 ani sau cu amendă de la 100.000.000 lei la 500.000.000 lei.

Art. 153. — (1) Constituie contravenții următoarele fapte:

a) nerespectarea obligației de comunicare a informațiilor prevăzute la art. 57 alin. (1);

b) nerespectarea obligațiilor ce îi revin terțului poprit, potrivit legii, privind efectuarea înștiințărilor, reținerilor, precum și

pentru neîndeplinirea oricărei alte obligații ce îi revine în legătură cu poprirea;

c) nerespectarea dispozițiilor prevăzute la art. 66 alin. (3), (4) și (5) privind decontarea bancară;

d) nerespectarea obligației de comunicare a informațiilor prevăzute la art. 84.

(2) Contravențiile prevăzute la alin. (1) se sancționează după cum urmează:

a) cu amendă de la 10.000.000 lei la 50.000.000 lei în cazul săvârșirii faptei prevăzute la alin. (1) lit. a);

b) cu amendă de la 50.000.000 lei la 100.000.000 lei în cazul săvârșirii faptei prevăzute la alin. (1) lit. c);

c) cu amendă de la 1.000.000 lei la 5.000.000 lei pentru persoană fizică, cele de la alin. (1) lit. b) și d), iar pentru persoană juridică, cu amendă de la 5.000.000 lei la 10.000.000 lei.

Art. 154. — (1) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se realizează de către organele de executare din cadrul unităților teritoriale ale creditorului bugetar.

(2) Dispozițiile prezentei ordonanțe se completează cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 155. — Sumele încasate în condițiile prezentului titlu se fac venit la bugetul de stat.

TITLUL X

Dispoziții finale și tranzitorii

Art. 156. — În cazul în care asupra aceluiași venituri ori bunuri ale debitorului a fost pornită executarea, atât pentru realizarea titlurilor executorii privind creanțe bugetare, cât și pentru titluri ce se execută în condițiile prevăzute de alte dispoziții legale, executarea silită se va face, potrivit dispozițiilor prezentei ordonanțe, de către organele de executare prevăzute de aceasta.

Art. 157. — (1) Confiscările dispuse potrivit legii se aduc la îndeplinire de către organele care au dispus confiscarea. Confiscările dispuse de procurori sau de instanțele de judecată se aduc la îndeplinire de către organele competente ale Ministerului Administrației și Internelor împreună cu cele ale Ministerului Finanțelor Publice.

(2) Sumele confiscate, precum și cele realizate din valorificarea bunurilor confiscate, mai puțin cheltuielile impuse de aducerea la îndeplinire și de valorificare, se fac venit la bugetul de stat sau bugetele locale, după caz, conform legii.

Art. 158. — (1) Organul de executare poate corecta oricând erorile materiale din titlul executoriu și actele întocmite în cadrul procedurii de executare silită, având în vedere atât interesul legitim al creditorului bugetar, cât și drepturile și obligațiile debitorului.

(2) Actul rezultat ca urmare a îndreptării erorilor materiale se comunică celor interesați.

Art. 159. — Creanțele bugetare restante la data de 31 decembrie 2002 mai mici de 100.000 lei se anulează. Anual, prin hotărâre a Guvernului se stabilește plafonul creanțelor bugetare care pot fi anulate.

Art. 160. — Creditorii bugetari sunt scutiți de taxe, tarife, comisioane sau cauțiuni pentru cererile, acțiunile și orice alte măsuri pe care le îndeplinesc în vederea realizării creanțelor bugetare.

Art. 161. — (1) Creditorul bugetar poate constitui fonduri pentru acordarea de stimulente personalului din aparatul propriu și din unitățile subordonate, după caz, prin reținerea unei cote de 5% din sumele încasate prin executare silită potrivit prevederilor prezentei ordonanțe, precum și din sumele încasate în cadrul procedurii de reorganizare judiciară și faliment.

(2) Sistemul de acordare a stimulentele pentru personalul din aparatul propriu și din unitățile subordonate creditorilor bugetari, care desfășoară activitățile prevăzute la alin. (1), va fi stabilit similar sistemului de salarizare pentru personalul bugetar și va fi aprobat prin ordine ale acestora.

Art. 162. — În aplicarea prezentei ordonanțe, potrivit competenței prevăzute de lege, se vor adopta acte normative de

aplicare, după caz, prin hotărâri ale Guvernului, ordine ale ministrului finanțelor publice, ordine ale conducătorilor instituțiilor publice, precum și prin hotărâri ale altor organe de specialitate ale administrației publice.

Art. 163. — Formularele necesare și instrucțiunile de utilizare a acestora, privind realizarea creanțelor bugetare, se aprobă prin ordin al ministrului de resort sau al conducătorului instituției publice, după caz.

Art. 164. — (1) Sumele recuperate în contul cheltuielilor de executare silită vor fi utilizate de către creditorii bugetari pentru procurarea de bunuri de natura mijloacelor fixe și a obiectelor de inventar necesare desfășurării activității organelor de executare silită.

(2) Lista bunurilor de natura celor menționate la alineatul precedent va fi aprobată de ordonatorul principal de credite, iar procurarea lor se va face cu respectarea prevederilor legale privind achiziționarea bunurilor și serviciilor pentru instituțiile publice.

Art. 165. — (1) Funcționarii publici din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, Casei Naționale de Asigurări de Sănătate și instituțiilor asimilate acesteia, organelor administrației publice centrale sau locale și al organelor lor subordonate, inclusiv persoanele care nu mai dețin această calitate, sunt obligați să păstreze secretul asupra informațiilor pe care le dețin ca urmare a exercitării atribuțiilor de serviciu.

(2) Informațiile referitoare la impozite, taxe și alte obligații bugetare ale plătitorilor pot fi transmise numai:

a) altor organe, în scopul realizării unor obligații ce decurg din aplicarea unei legi;

b) unui organ din domeniul muncii și protecției sociale, care face plăți de asigurări sociale sau alte plăți similare;

c) autorităților fiscale ale altor țări, în baza unei convenții pentru evitarea dublei impuneri;

d) autorităților judiciare competente, potrivit legii.

(3) Organul sau autoritatea care primește informații fiscale este obligată să păstreze secretul asupra informațiilor primite.

(4) Informații referitoare la plătitori pot fi transmise și unor organe sau autorități, altele decât cele prevăzute la alin. (2), care le solicită, dar numai cu consimțământul scris al plătitorului.

(5) Nerespectarea obligației de păstrare a secretului fiscal atrage răspunderea, potrivit legii.

(6) Cu toate acestea creditorii bugetari, în scopul descoperirii neefectuării plății obligațiilor bugetare, pot aduce la cunoștință publică calitatea de debitor a contribuabililor pentru obligațiile bugetare pentru care nu mai pot fi exercitate căile de atac prevăzute de lege.

Art. 166. — Pentru creanțele bugetului de stat Ministerul Finanțelor Publice este autorizat ca operator care, prin unitățile sale teritoriale ca agenți împuterniciți, să înscrie creanțele la Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare.

Art. 167. — Prezenta ordonanță se completează cu dispozițiile Codului de procedură civilă, în măsura în care aceasta nu dispune altfel.

Art. 168. — (1) Executările silite în curs la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe se vor continua potrivit dispozițiilor acesteia, actele îndeplinite anterior rămânând valabile.

(2) Termenele în curs la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe se socotesc după normele legale în vigoare la data când au început să curgă.

Art. 169. — (1) În toate actele normative în care se face referire la majorări de întârziere și/sau majorări aceste noțiuni se înlocuiesc cu noțiunea de dobânzi.

(2) Prin termenul *debitor* se înțelege atât debitorul principal, cât și orice altă persoană obligată la plată potrivit art. 7.

Art. 170. — (1) Contribuțiile la bugetul asigurărilor sociale de stat, la bugetul asigurărilor pentru șomaj și la fondul asigurărilor sociale de sănătate, după calcularea și reținerea acestora conform reglementărilor legale în materie, se virează până la data de 20 a lunii următoare celei pentru care se efectuează plata drepturilor salariale.

(2) Impozitul pe dividende calculat și reținut la data plății dividendelor se plătește până la data de 20 a lunii următoare celei în care s-a făcut plata dividendelor. În cazul în care dividendele distribuite nu au fost plătite până la sfârșitul anului în care s-au aprobat situațiile financiare anuale, impozitul pe dividende se plătește până la data de 31 decembrie a anului respectiv.

(3) Diferențele de impozit pe profit rezultate în urma regularizării anuale pe baza datelor din bilanțul contabil se plătesc în termen de 5 zile de la data prevăzută pentru depunerea declarației de impunere anuală pe baza situației financiare anuale.

(4) Pentru celelalte impozite cu reținere la sursă, calculate și reținute de plătitori la data plății veniturilor, termenul de plată este data de 20 a lunii următoare celei pentru care s-a plătit venitul.

Art. 171. — Sumele reprezentând taxa pe valoarea adăugată, datorate de instituțiile publice pentru prestări de servicii constând în închirieri și/sau concesiuni de bunuri imobile, care până la data de 31 mai 2002 nu au fost facturate beneficiarilor și nu au fost achitate la bugetul de stat, se anulează, inclusiv dobânzile și penalitățile de întârziere aferente.

Art. 172. — (1) Prezenta ordonanță intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2003.

(2) Pe data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe se abrogă:

a) Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 23 din 31 ianuarie 1996, aprobată cu modificări prin Legea nr. 108/1996, cu modificările și completările ulterioare;

b) art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/1999 pentru modificarea și completarea unor acte normative în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 61/1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 315 din 30 iunie 1999;

c) art. 14 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare;

d) orice alte dispoziții contrare.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro